

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ اجْرِنَا مَنَامَ مَعْبُودِ
سَائِلُهُ مُمَكِّنَاتُ كَوْنَيْنِ
بِي مَبْدَأِ بَدَايَتُو قَدِيمِي
مَوْجُودِ كَرْنِ تَهْ هِنْدَهُ اَرْوَاحِ
كِرْجِي بِعَقُولِ اَوْفِي مَن
بِي طَرْفِ جِهَاتِ بِي مَكَاتِي
فَرَكِ زَيْسَرَاتِ نِسْنِ مَدْرِكِ
غَبْرَاوَزْمِينِ وَ بَحْرَاوَاظِرِ
هَرَاكَةِ زَمْعِيَا مَعَا فِي
هَرَاكَةِ رِخْوَسَرِ هِنَا نِنِ
تَهْ طَارِقِ فَلَكَ مَنِيرُودِوَارِ
اَفَاظِرُ وُ وُ حَوْشِ جَمَلِ نَسَا
مُحْضَارِ عِلْمِ تَهْ كَرْنِ مَوْجُودِ
عَوْنَاتِ نَبِي خَوَامِ تَرَا بِنِ

وَبِهِ نَسْتَعِينُ
قِيَوْمٌ قَدِيرٌ وَ حَتَّى مَوْجُودِ
دَارِنُهُ كَابِنَاتُ بَحْرِينِ
غَفَارُ وُ عَظِيمُ وُ هُوَ رَحِيمِي
تَرْكِبِ كَرْنِ تَهْ هِنْدَهُ اَشْبَاحِ
مَوْجُودِ تَوِي حَمِي عَدِيمِنِ
رَحْمَنُ وُ رَحْمُ وُ جَاوِدَا فِي
دَوِي زُ كَلَامِ جَمَلِ مَشْرِكِ
بِيدَاتِ كَرْنِ رِقَافِ نَاقَافِ
عَلَامُ وُ عَلِيمِي بِي دِرَافِي
فَرَا وُ فَرَا لَتَهْ عِيَا نِنِ
مَنْقُوشِ تَهْ كَرْنِ بَكْلِكِ سَيَارِ
اَرْوَاحِ مَلِكِ جَمِيعِ حَيَوَانِ
اِي وَا حِدِ بِي نَظِيرِ وُ بَرِ جُودِ
فَضْلَاتِ نَبِي خَوَامِ خَلِ بِنِ

رحمى

رَحْمِي بُونِي خَوَامِ فَاقِيرِنِ
خَلْقَامَتَهْ كَرْنِ قَطِيرِ بَكْ اَبِ
صَانِعِ تَوِي مُكِّنَاتِ مَصْنُوعِ
اَدْرِيسِ زُ مَحْفَدِ جِهَاتِي
اَيُوبِ دِمَانَتِ مَبْتَلِ كَرِ
اِحْسَانِ تَهْ كَرْتَهْ اَوْشِفَا كَرِ
شَيْطَانِ زُ رَتْبِيَا كَمَا فِي
اِي بَارِي خَلَا هِنِ مَطَاقَتِ
لُورَا تَوْ عَظِيمِ وُ ذُو لَجَلَا فِي
صَدَجَارِ بَقَاسِ كَابِنَاتِي
يَكْ زَرَهْ زُ لَطْفِ رَحْمَتَهْ
مُعَدُومِ دِكْتِ اَوَانِ تَمَاهِي
دِيسَانِ تَوِي فَضْلُ وُ رَحْمَتَا حَوْهْ
رَحْمِي تَوِي كِي لَمْ فَاقِيرَانِ
يَا رَبِّ بِجَمَالِ ذَاتِ سَرْمَلِ

لَطْفِي تَوِي كِي خَوَامِ حَقِيرِنِ
حَاصِلِ تَهْ كَرْنِ زُ بَوْمِ اسْبَابِ
رَافِعِ تَوِي كَابِنَاتِ مَرْفُوعِ
مَرْفُوعِ تَهْ كَرْنِ بَرَهْ جِنَاتِي
وِي صَبْرِ كَرُونَتَهْ اِبْتِلَا كَرِ
خَلِصِ كَرُونَتَهْ اَوْرَهَا كَرِ
مَقْرُورَتَهْ كَرْنِ زُ بُو ضَلَا فِي
نَعْتِي تَهْ تَمَامِ بَكْرِ اَشَاعَتِ
بِي مَوَاتِ مَنَامِ فِي زَوَا فِي
طَاعَتِ بِي كَرْنِ اَمْرِ كُلِّ حَيَاتِي
يَكْ قَطْرَهْ زُ كَلِكِ رُؤْفَاتَهْ
غَفَارُ وُ غَفُورُ وُ بِي مَنَاهِي
اِحْسَانِ تَوِي كِي بِهَمَّتَا حَوْهْ
حِفْظَا مَبْتَلِي زُ هَوْلِ نِيرَانِ
اَدْرِيسِي سَلِيمِي

لَطْفِ تَوَكُّبِي تَوَوِي رِهَا كِي
اَقْ نَامَتَه كَرِ اَلْهِي كَا مِل
هِي فِي دَكْرِي اِي جَنَابِ بَارِي
مُؤَسَّسِي بِي رِجِينِ وَقْتَانِ

دَانِي مَنَاجَا سَيِّدَا كَانَسَا

اِي شَمْسِ مَنِيرِ عَالَمِ اَرِي
خَرِ شِيدِ رِيوَتَه كُوِي مِيْدَانِ
سُوْنَدِ خَوَارُوِي تَه خَدِي غَفَارِ
خَلْقِي تَه عَظْمُوِي شَكْلِ تَوَوِي
بَارِي تَوَكُّبِي خَتِيْمُوِي مَحْتَارِ
اِسْمِي تَه رَسْمَا جَلَدِي
تَرْقِيْمِ كَرُوِي بَا سِرِ اَحْمَدِ
سِرْفَتِي جَمَلَه اَنْبِيَا فِي
بَا يَه رَتْرَا حَدِيْثِ لَوْلَا كِ
اِي كَلْبِي وَكَلَسْنَا شِفَاعَتِ

بُو خَا طَرِي نَوِي مَصْطَفِي كِي
حَقَا كُوْتَه كَرِي رِيوَتَه حَا صِلِ
مَحْفُوْظِي بِي رِعْقَلِ طَارِي
يَا زَا حَرِي يَا رِجْمُو رِ حَمِيْنِ

عَلِيه اَفْضَلُ السَّلَامِ وَالصَّلَوَاتِ

خَتِي فَلَ كِي رِيوَتَه صَحْرِي
قَرِي صَا قَمْرِي رِيوَتَه چُو كَانِ
مَحْتَارِ تَوَكُّبِي جَنَابِ سَتَارِ
نِيْنَه رِي شَرِي پَعْتَا تَه تَغْيِيْرِي
اِسْرَارِ رُو كَرِي رِيوَتَه اِظْهَارِ
نَا فِي تَه رِمْعَلِنَا جَمَا لِي
لَوْ رَا تُو عَظْمِي يَا مَحْمَدِ
زِي عِلَاوُ ذِي جَلَدِي
رَتْبَه رَتْرَا عُرُوْجِ اَفْلَا كِ
سَقَا قَمْرِي تَه كَرِ اِسْتَارَتِ

اِي شَا

اِي شَا فِي سَا حِيَا بَقَا يِي
مَا كَانِ مَحْمَدَتَه رُتْبَه
هِنْدِي كُو عَيْدُو اَنْبِيَا تَه
هِنْدِي كُو شَهِيْدُو اَصْفِيَا تَه
فَخْرِي دِي كُنْ اَوْ شُو كَتَا تَه
بَارِي تَوَوِي سَمَا يِي اَعْلُو
فُو جَا مَلَكِ رِيوَتَه صَفْصَفِ
اَقْ رَنَكِه كَرِي زِي اَرْتَا تَه
حِيْنَا تُو كَهَا فِي عَرْشِ عَالِي
چَشْمِ خُو تَه كَرِي جَا رِجَا فِي
اِي سَيِّدِ شَهَسُوَارِ كُو نِيْنِ
رَسَدَارِ تَرَا حَضُوْرِي سَرْمَدِ
مَضْمُوْنِ كَلْبِي رِي مَعَ اَللّٰهِ
عُوْدَتِ كُو تَه كَرِي بَعِيْرِ شُو كَتِ
اِي پَا لِي شَهِي بِلِنْدُو عَالِي

اِي سُوْرِي عَرِيْبِيَا عَطِيَا
اَفْلَا كِ رِيوَتَه نِيْمِ عَتْبَه
هِنْدِي كُو سَعِيْدُو اَوْلِيَا تَه
هِنْدِي كُو فَقِيْرُو اَشْقِيَا تَه
هِي فِي دِي كُنْ اَوْ رِهْمَتَا تَه
شَبَهِي رِي نَمَازِيو تَه اَصْلَا هِ
اَوْ هَاتَه پِي شِيَا تَه رَفْرَفِ
شَا لَابِ رِيوَنِ بَرُوِيَا تَه
جَبْرِيْلِ كَرِي اَرِيَا تَه خَا لِي
رُوْجِي تَه كَهَا يَه لَوْنِ كَا فِي
وَقْتِي تُو كَهَا فِي قَابِ قَوْسِيْنِ
حَا صِلِ رَتْرَا جَمِيْعِ مَقْصَدِ
هِي فِي تَوِي اِي حِيْبِ اَللّٰهِ
بَارِي تَوَوِي كَرِي مَحْرَمَتِ
ظِلَا خُو نِي كِي رَسْمِ خَالِي

از حجر مکه راستا
دستی من در دامنه شاه
وقتی و کور را بین قیامت
بوی بگو و عمر عجب شیرین
هر چار ز رتبا کما لن
دائم صلوات حضرت حق
یا رب سلیمی کنه کار
لور کوی ز یاد او شنیده
از دیکه اوی تو شاکی
صد بار شکر در دور آخر
لور ای حکایتی شنیده
من هبئی هیه ز اهل علمان
وقتی کوی بسین او قصوران
اصلاح بکن بهمتا خود
گرچه کوی ز یاد امر قصورن

من هبئی هیه ز همتا ته
ای ساین رحمتا الهی
احسان تو بکی لیه شفاعت
عثمان علی چه خوش لطیفن
شایسته و لایق وصالن
بالروح رسول الی نطق
مهر و مریگی بحق مختار
احمد تو بکی ز بو شفیع
بو خاتری نور مصطفی کی
اف نامه ته کر ز بوم ظاهر
تاریخ ز اسم حق غنیه
کافا کو نظر دکن لنظمان
چینا کو بسین او فتوران
موزون بکن بر افتا خود
قلبی و ضیا و پرینورن

اف

اف نامه نویسنده دوران
هندی باذیت و جفا بی
مستور بکن ز مه قصوران

تشبیه کلاک زینف خالان
اخراج مکر دکل عنای بی
محموظ بکن ز حرف کوران

دانتی خون بو سفا خواب

کفن از برای یعقوب

بجدید بکر ز نور وایت
امای سعاده و بعینوا ن
یعقوب بود برج رفعت
اف رنگ ز اختری در مزبور
باری و هر دایوی بحالک
طلعت قمر و منبر و مروت
تشبیه مه نظیر خورشید
وقتی زید ز بو جفا بی
چینا کوی رتبا طفا لان
ویدی بجه چه خونگی خوش
وی کوی بد زیکه تو باور

خیر بکر ز نو حکایت
بجی بکن امر ز پیر کفان
چند اختری مطلقا نبوت
یوسف جمال بوی مشهور
مدرک ندی بوی خیالک
قامت الف و سپاه ابرو
سردار نجوم ز بحر نا هید
به هبئی ز بو بد ز جانی
عمر وی کها بو حفت سالان
را بو مشیاب الی یعقوب
خونک مرید ز یاد انور

يَقُوبُ وَهَر كَوْتَهُ زِي جَمَالِ
خَوْنَاخُو زِي بُو مَرَا بِيَانَكِ
يُوسُفُ كَتَهُ مَعْرُضَا خَطَابِي
وِي كُو مَدِيهِ زِي رُوحِ احْضَرِ
عَازِمِ كَرِيَانِ مِثَالِ بَسَنَدِ
يَقُوبُ وَهَر كُو نِكِي اَشَاعَتِ
اَفْ خَوْنِ دَلَالَتِ لِسَا هِي
اَكُوْنِ دِكَمَلَتِ وَصِيَّتِ
خَوْنَاخُو سَبِيْرَهُ بُو بَرَانِ
بَحْمِي كُو بَرِ زِي بُوْتِ سَجْدِ
يَقُوبُ هَبُو كُجَكِ خَبَرِ سَازِ
فِي لِحَالِ كَهَا يَه نِي بَرَانِ
پَا شِي بِي رَنَكِي جَمَلِ اَخْوَانِ
دَاخِلِ كَرِيَانِ وَي مَلَدِي
اَمِ هَبِي دِكُن تُو يُو فِ خَوْنِ

تَقْرِيرِ بِيَكِي بِي مَآ لِ
تَقْرِيرِ بِيَكِي لِمَ عِيَانَكِ
تَقْرِيرِ كَرُو بِي جَوَابِي
خُرَشِيدِ قَمَرِ بِيَا ذَهْ اَخْتَرِ
فِي الْجَمَلِ بَرِنِ زِي بُوْتِ سَجْدِ
مَكشُوفِ نِكِي اَفِي اَمَانَتِ
هَمِ عَامِ كَمَالِ وَا دِشَا هِي
مُخْفِي تُو بِيَكِي اَفِي اَمَانَتِ
حِيلَدِنِ دِكُنِ اَوْلِيَتِ بَرَانِ
اَخْوَانِ دِيْنِ زِي بُوْتِ بَسَنَدِ
وَقْتِي زِي دَرِ هَبِي سَتِ اَفِي رَا زِ
اَفْ خَوْنِ كَرُو لِحَالِ عِيَانِ
اَوْ جُوْنِ حَضُوْ رَا بِيَرِ كَفَانِ
اَفْرِيَكِ كَرِنِ زِي رُوِي رَجَائِي
مَآ دُوْنِ بِيَكِي بَغِيْرِ وَا سَلُوْتِ

بين

بِيْنِ مَمَلِكِي وَ دِشْتَانِ
سَيْرَانِ بِيَكْتِ دَرِ وُضِيَا پَالِ
مَقْبُوْلِ تُو بِيَكِي زِي مَرِ رَجَائِي
دِسْتُوْرَا وَي دَرِ بُو بَرَانِ
كَافُكُ وَهَر دِنِ لِبَاخُو دَانِيْنِ
اَفْرِيَكِ رَجَا كَرِنِ زِي يُوْسُفِ

دَانِسْتِي اَقْلِ رِخَوَابِ وَا بِيْرَانِي

پَا شِي لِيْرَانِ اَوِي نَمَا كَرِ
وَا نِ كُو كِي خَوْنِ كِي جَلَدِي
يُوْسُفِ بَرِنِ سَرِ جِيَا يِ
خَمَلَدِ كُو لُوِي هَبُو هَلَدِنِ
اَصْلَدِ نِكِرِ لُوِي جَوِ حُرْمَتِ
تَشْبِيْهِ جَوْنِ مَرْدِ شِيْدَا
شَمْعُوْنِ بِي رَنَكِي اَوْدِ كِي سَتَا
هَنْدِي كُو دِكِرِ فَنَانِ زَارِي

دِهْ سُبُهِي طِيْرِي بِحَسْتَانِ
هَر غَنَجِي بِيْنِ بُوِي شَرِ فَنَاكِ
اَمِ حَفْظِ دِكُنِ زِي مَرِ بِلَدِي
يُوْسُفِ كُو بَرِنِ وِي كَرِيَانِ
تَدْبِيْرِ كَرِنِ وِي دَرِ اَنْبِيْنِ
خَوْنَاخُو بِيْرِ مَكْتِ تَا سَفِ

زِي بَرَادِي خَلِ بُو بِي وَ فَا

مَسْتُوْرِ نِكِرِ اَوِي اَدَا كَرِ
مِنْ بَعْدِ زِي بُوْتِ بَرِ بِلَدِي
كُو يَا كَتَهُ وَ رُطِيَا بِلَدِي
خُرَشِيدِ رُ مَطْلَعِ دَرِ اَنْبِيْنِ
بِي خَوَانِ بَرِنِ بَكْرِي حَسْرَتِ
فَدِكِ زِي بَرَانِ كَهَا وَا لِيْدَا
يُوْسُفِ رُ مَهَابِي دَا يَسْتَا
رَجْمَكِ نِكِرِنِ نَعُوْدِ بَارِي

یعنی وہ کہوتوی یھودا
یعنی تو مکہ ائی ففا فی
عالم نبین رمتہ کو ہک
یوسف کتہ معر ضا جو ای
ہندی کو دکر فغان زاری
قلبی مہ نلا زبومہ تسکین
یعنی تہ ہنہ برادری پاک
لورا کو زبومہ او پنا ہن
قلبی مہ زیادہ بروفا بی
اپر مہ فہن قیاموتہ لیک
وقتی ہستین او یھودا
پاشی بطریق مہربا فی
ہندی کو دکر زبوی شفقت
اخوان حسین بی مواد
فہ لعلہ کرن زوی ملامت

افرنکہ چل دی تو شیدا
دنی خود مکہ دی مگا فی
ظاہر نبین زبہ کنا ہک
تقریر کو بی خطا بی
ظلم دکن ہون لمن دیاری
افرنکہ دکر زیادہ خستین
مخزون بنی بقلب غمناک
ہر لیک ز تراچہ خیر خواہن
تشتی کو مہ دی زوی جفا بی
اصلہ ندی زوہ صوا بک
شفقت کر یا اوی دد لدا
یوسف کو وی عجب ہائی
ہندی کو دکر دکل وی محبت
اوهائتہ معر ضاعنا د
افرنکہ کرن زوی شکایت

رحم

رحمہ تی چل دی لیوسف
ام دی بکرن او ی فنا کن
پاشی وہ کہوتہ وان یھودا
شایستہ فہن بکشتنا وی
چالک مہ مدیہ زیادہ کورہ
مخوس بکین ام او ی بجا لی
دانستی تدبیر او ی دلا لی

ایدی تو مکہ لوی تا سف
جانی وی ز قلب وی جدا کن
دیوانہ مہن زیادہ شیدا
لائق مہ ندی ہشتینا وی
برضیق ظلام او چہ کورہ
حجابتہ درخوری زوا لی
وقتی کو لقا بکن بجا لی

افرنکہ کرن زبوی خود بہر
رابون ز مہی کراس درانی
القصہ لقا کرن بجا لی
او منبع معدنا جمالی
ہندی کو دکر تباؤ و فقلیل
جبریل امین دی مگانہ
من اینہ بوبتہ یک بشارتہ
یعنی کو زبوتہ پادشاہی

اصلہ نکرن او ان چو تاخیر
عریان کرن لوی مگا فی
خرشید کتہ مطلقا ہلا لی
وقتی کو کھایہ نیفا جالی
فہ لجال و صلی زبوی و جبریل
افرنکہ کہوتہ وی جواسی
مخزون تو بنی اوقا شارتہ
احسان دکن لیتہ للہی

کفا خو نگی باه در دان
 جبریل وهه کر عیان
 او حیلہ کری رحیلہ برداز
 او حیلہ کرن لیوف خوب
 تقیر کرن علی التوا
 فیر لکوه دشتیا
 سیران دکر اوار لاری
 امری کریان زباوی غا
 یعقوب وهه رنک زوی ملا
 پاشی وهه مکن جھان
 باورم خفن بی جوابی
 قول وهه زیان بی فروغی
 او چونو پزک زبوخو
 خون او بیزاوان هلا
 اینانو کھانه پیشیای

هر لحظه بکرم نشاط خدا
 بجی بکین امر روان بران
 پاشی وهه بون زبوخو
 زبون کھانه ال یعقوب
 افرنگ کرن فغان زاری
 ره شهبهی طیری بهشت
 تزیین دکر زمین صحرائ
 کرکان وهه کر لوی تاول
 اما کتہ شیون سوا
 بی مشکل هوون بکن عیان
 من بعد مکن افر عتاب
 انکار مکن کواق دروغ
 سرزی کرن لباخوه داین
 بیگل بقمیض کرن هفا
 یعقوب شو طبع و ک کتابی

یعقوب فکری کراس بخونه
 ره شهبهی عورگی بهاران
 فی بلاد کرد نیف کنفان
 کافا کور کراس او هی هلا
 هندی فکری ندی نشانک
 پاشی وهه کوه و اجوانان
 قوی زیان بکمال
 بقیل بکن کراس پسن
 اندی زکر ابکر سوا
 او چون کریان لکی دستا
 مرتبط کرن کرک چوکان
 یعقوب دمالوی نظر کر
 شرفک ته نکر زنده جلا
 ای کرک درنده عقل طاری
 کریان ته کرم دماه سالان

هیسرتد به این ره عوین
 هیسرتد فرین مثال باران
 دنکی وی دجوی بیج کیو
 بحیرت کر و لباخوه دانی
 اصلا فندی ججه ددانک
 کاف مخرج دانا
 تزویر مکن کواق محاله
 پابند بکن زبومر بسین
 لورا کور زباور از جالی
 هندی کریان دراق کشتا
 ای ایسانه حضور پیر کنفان
 کو یوسف من چراته کر کر
 اور هنی ته بر روی شمالی
 خوفک ته نکر زکر کاری
 جسر کی مرت کر زیانک لاند

عید

یعقوب

بجز بوشن مکرته ای کرک
 درندان بوشن مکرته ای کرک
 گای تچه کر بوشن مکرته ای کرک
 تقیر بر بکر و کدرا بی
 پاشی کو ز مجربت یعقوب
 فی الحال و هر کوه پیر کنعان
 عودت مکر ز فرس سیرت
 موجود بکر کران ز بوت
 حاصل کو کها سر چیا ای
 خلقی کو هب و دینف کنعان
 بالجمله رفین خاری خوک
 عارف ند بون ز ماجرای
 یعقوب و هر کوه خلق کنعان
 من بعد مکن ای ملک
 پاشی کو کها نیف کرکان

مقهور بی مکرته تو او کرک
 جافک بر زن مکرته ای کرک
 آیات چه کر بنور سی من
 انصاف بکر نکى هنا بی
 کرک و هر کوه تکلمه خوب
 من هپی هی نکى توافقان
 عازم لکران بزم بصدمت
 حاضر بکر از حمی زبو ت
 ذاکری زاریو ندای
 افرنگ حیرین زده شاجان
 مشدود کران او ان دروخه
 او مانده هیبت و بلدای
 پرورد مین ز خوفی کرکان
 از دی ز کران بکر سوا بی
 تقیرین کرور حالی جانان

کافی

گای و هر کوه کنعان
 ضایع و هر کوه کر او دلای
 ای کرک بواری صحاری
 افرنگ حمی لوب جابون
 پاشی و هر کوه بود کرکان
 لور کو او ای هی ملک
 هپفا کو هب و دینف یعقوب
 یعقوب و هر کوه من عیالی
 را بن بمر اچین کنعان
 القصر کها نیف کنعان
 تقیر بکر ز ماجرای
 کرک هاتنه معر ضا کر بی
 واللہ قسم اف محقق
 عهدا مبین لبردی ت
 فارغ کران ز ماجرای

مکتوبی فی بکن بمقل ازغان
 طغیان و هر کوه صحرای
 هو جمله بین لقر دیاری
 بالجمله بکاری ندایون
 داخوفی نکر ز پیر کنعان
 او دیکتن زوه سوالک
 اکنون خفیر ز جافی یعقوب
 یعنی کو و هر خوریه ظفای
 امر جمله بکین زبو وی ایما
 اثار کران زیاده افغان
 حفظا خو بکن ز بی بلدای
 افرنگ کران ز صحرای
 یوسف مده ندای خورای مطلق
 کوشتی خون امر کیشوروت
 فی الحال کها نیف کر بلای

دانش احوال وی منبری

روزگ بنشاط و کامرانی
ماتم زده بوزن تشنه حالی
عبدک وی هب و پناهم بشری
ملاک و هر کوه زنی کماطی
رابو و هر رنگ بی مائی
جبریل و صلی کهایه یوسف
تشبیه مرفقی دخلوی
کیف او و نبوی مائی
رو نشت و هر رنگ دینف دلوی
بشری بی رنگی او دیکستانا
دلوی خود را بی ری کرانه
شو قای دایه اسماطی
امرد و او کهایه ملاک
ملاک فکری کو یوسف پاک

وقتی که در این زینت بیری

ملاک منیا بکاروا
ناکه کو کهایه قرین چالی
بر پاک لطف پرد لاری
ای تو دین زینت چالی
دلوا کهایه نیت چالی
کوه تو مکر لفر توقف
رون و هر رنگ دینف دلوی
رابو بی رنگی او رچالی
اماسکی بعز و علوی
اما کوملی وی پرد ایستنا
وی کو همک دینف ففلا نه
هری بدیا دچو رچالی
ملاک رجه خو بویه سلاک
تشبیه قرین اوج افلاک

دینا

دینا کربیه او منور
قط فوت نکر لب اخوانی
یا کزه کرو ز خاک غبری

دانش اخوان یوسف نوری

اخوان حیرین ز رفی مائی
فردک ز بران کو کرسلا
هندی او کزیند لما هی
فالحال کهایه الی اخوان
وی کو کوه کز قوی تسلک
رابون و هر رنگ رو مکاری
تفتیش کرن رسار بانان
ساکن ندبو نکر قار ره
حقیق بکن زمر بزارین
امرد نقریک لوه هلسین
امرد و هر رنگ او رها کن

صحرای کربیه او زیاده انور
کویا کو دینیک درانی
رابو منشیایالی مصری

دعوی وان دکل ملاک مصری

اماد کرن نظر چالی
وی کو همن دچالی اصلا
ظاهر قرین و صلا رچالی
تقریر کرو ز ماه کتمان
یوسف مرنده دچالی اصلا
در حال کهایه کاروان
عبدک م هب و کجی جوانان
پرو و هر کزیم فر ره
او هایت باوه امر دزاین
جر کو جکران زوه درین
انصافی بکن اوینا کن

مَالِكِ حَبْرِي رَفِي بِلَادِي
بِأَوِي كُو بَعْرُ فَوْعَادَتِي
الْقَصْرِ بِمَرْضَاهَا ي
بِأَزَارِكُنْ بِنَقْدِ هِنْدِكِ
وَإِنْ كُو تَوْبَةُ أَيْ بِسُرْعَتِي
لَوْ أَلَا كُو زِيَادَةُ بِي وَفَائِدِي
أَفْرَنْكُ زَبْرَانِ أَوِي كُو زَارِي
يُوسُفُ كَرِهَ رَاكِبِ سَمَنْدِي
زَلْفِينِ دَوِي رُسُكِ أَزْفَرِي
أَوْ كَلْبِنِ وَكَلْبِنِ أَهْلِ مَعَارِي
أَفْرَنْكُ دِكْرُ رَجَاؤُ مَهْدَرِي
كَأَنَّكَ سَكِنِي لِسَرِّ دَعَا كِرِي
وَقِي كَرِيَادُ عَارِ اجَابَتِي
مَادَرُ كَتِّ مَحْفَلِ جَوَابِي
يُوسُفُ تُو مَكْرُ بُو خُوهِ أَفْعَالِي

أَمَّا كَتِّ مَهْدَرُ رَجَائِي
بِيعَاوِي بِكُنْ لِمَهْ عِنَايَتِي
مَقْبُولِ كِرْنِ زَوِي رُوِي رَجَائِي
بِأَشِي بِي رَنْكِي دَانِ مَالِكِي
حِفْظِ أَوِي بِكُ قَوِي بِدَقَّتِي
كِرْ حِفْظِ نَكِي لَتِ بِلَادِي
رَا بُو وَهَرِ رَنْكِ زَوِي مَكَارِي
سَتُوقَاوِي كَهَائِي رُوِي عَرْدِي
دُنْيَا تَزِي كِرْ زَعُوْدِي عَنَبَرِي
بِنَهَانِ كِرِيَارِ كَارِوَا سِي
نَاكُ كُو كَهَائِي تَرْبِ مَادَرِي
هِنْدِي كُو تَضْرَعُوْنَا كِرِي
بَارِي وَهَرِ كِرِي كِلِ عِنَايَتِي
تَقْرِيرِ كِرُوِي بِي خَطَابِي
بَارِي دِكْرِنِ زَبُوْتِي أَحْسَابِي

يعني

يَعْنِي تَهْ دِكْتِ قَوِي مَكْرَمِي
يُوسُفُ كُو بِي سْتِنِ أَفْ اِسْتَارَتِي
يُوسُفُ بِجَمَالِ عَالَمِ انْوَرِي
خَلِقِ وَهَرِ دِكْرُ زَبُوِي تَعْمِينِي
أَفْرَنْكُ خَبْرِ كَهَائِي مَالِكِي
مَالِكِ حَبْرِي رَفِي جَوَابِي
جَنْدِكُ رَامِينِ هَمِي شَيْبَانِي
هِنْدِي دِكْرِنِ زَبُوِي تَقْتِي سِنِي
وَإِنْ دِي بِمِثَالِ مَا هِ انْوَرِي
مَالِكِ وَهَرِ سِيَا هِ قَوْلِكِ
بِدُخُوِي خَيْرِ بُو بِرِ سِتْمَكَارِي
أَوِي وَهَرِ رَنْكِ دِكْلِ امِينِي
بِرْ جِلُوِي چُو زِيَادَةُ مَعْيُوبِي
رَحْمَتِكُ قَهْرِكُ شَقَامِكُ لِيدِي
يُوسُفُ كُو دِكْرُ فَعَا نُو زَارِي

سَنَاهِي دِكْتِ لَتِ سَلَامِي
تَأْتِي كِرُو دَوِي عِبَارَتِي
مَحْفَلِ كُو كَهَائِي تَرْبِ مَادَرِي
يُوسُفُ رَفِي هَمِي چُو حَسِينِي
تَعْمِينِ دِكْرِ أَوِي كَذَالِكِ
هِنْدِي كَتِّ دَرْدِ انْقِلَابِي
تَعْمِينِ كِرِي وَكِي حَزِينِي
هِنْدِي دِكْرِنِ زِيَادَةُ انْدِي سِنِي
وَرَهَائِي اَوِي تَرْبِ مَادَرِي
مَرْكَبِ صِفَتِ مِثَالِ غَوْلِكِ
بِدْفِعْلِ وَرْ زَيْلِ بِرْ زِيَانِكَارِي
حَاضِرِ وَهَرِ بُو وَكِي حَزِينِي
حِينَا كُو كَهَائِي يُوسُفُ خُوِي
كُو يَانِ شَقَامِ سِي هَامِكُ لِيدِي
أَمَّا وَهَرِ بِمِثَالِ بَارِي

عورکے مجھ پر قدرت اللہ
سیلاب زحیان کو استلا کر
مالک فیکری دے مٹا کر
توبہ بگتن زبوا رطی
قوی فیکری زوی جوانکار
وقتی کوڑے زیادت یوسف
از چوم کھامہ وی بگاری
رہ شبہی مھر کی جھلا
یعنی زسرت کو ہسرت پاک
من زوی وہہ رنگ شفا لیل
پاشی اوی کرد عاز باری
مالک وہہ کوتہ وی سیاہ
دست اوی بکے توی امانت
زاری توبہ دکل رجائی
شاید کو بیت زبومہ رحمت

باران زریا رحمت اللہ
حیوان بی رنگی وی فنا کر
ایا کیہ باعنی فعما لی
سیلاب بیت زمہ کما ہی
اگرنگہ ہر کر زبوی اقرار
ایدہ مہ نکر قوی توقف
من دی وہہ رنگ لبر مزاری
مقبر کیری بو بز مٹلا ۵۵
مقبر کیری بو زیا نہ نمناک
افغان دیکر اوی ہو یدلا
سیلاب وہہ بولہ دیاری
رابہ توہرہ لب اوی ماہ
لو کوہیہ اوی کرا مست
بلکی بگتن لمہ دعا عی
بلکی بگتن زسرمہ ظامت

باور

باور ہر ہر وہہ کراوی مالک
دست اوی کراوی رجاکر
یوسف کو کیری لوی دعاہ
مالک مشیا کوہاتہ با لی
اماب طریق عذر خواہ
کوئی عزیزی مہ لقای
عزرا مہ بکے زبومہ مقبول

دائستہ ماہ کنعان

مالک بی رنگی اوسوار کر
رابو وہہ رنگ مسافرانہ
خلقہ ولایتی تمانی
امازیش نشین وایوان
وان کوکیہ خالقہ تہ جانا
خلقامہ کرو زقطرک اب
قیومہ قدیم عالم الغیب

رابو وہہ رنگ زیادہ چاہک
نعنی وی کراوی لوی ثنا کر
طاری دہلا تو بوجلاہ
دست بوس کراوی مجالی
اگرنگہ دیکر بوی مباحہ
من بعد زبومہ رنما عی
لخصیل بکے زبومہ مامول

وقتی کو برنہ بلاد کافران

اما کو زبوی پرتنا کر
وی او پره شمری کافرانہ
عازم کریان بخاصوعا ہی
رابو نہ کھانہ ماہ کنعان
یوسف وہہ کو خدای دانا
رحمن رحیم رب ارباب
وہاب کری سائر الغیب

هوَن زِي بِخُلُوصِ صِدْقِيَا
الْقَصَبِ جَمِيعِ جَمَلِهْ كَا فِرْ
حَاصِلِ كِرِيَانِ حِي سُلْمَانِ
مَالِكِ زِي شَهْرِي جَوِ شَهْرِي
شَاهِي كُو هَبُو دَوِي وَلَدِي
كَافَا كَتَهْ مَفْرَشِ مَنَامِي
وِي كُو دِي كُو دِي خُونِ يَكُ زَهَا
اَفْرِيكِي كِرِي لَوِي تَسَكَلَا
وِي هَابِي بُو تَهْ خُونِ شَهَادَتَا
اَو نُوَرِ زِي سَلِ اِبْرَاهِيمِ
رَابِ تَوَهْرَهْ اَوِي وَرِينِ
زَهَارِ تُو بِي لَوِي مَغَايِرِ
فِي الْحَالِ كِرِيَا زِ خَوَابِ بِي دَارِ
رَبُّو فِكْرِي دَرَهْ كُنَا لَانِ
وِي كُو عَظِيمِ وَا كَارِ وَا نَاكُ

تَصْدِيقِ بَكِنِ بَيْنِ سُلْمَانِ
تَصْدِيقِ كِرِنِ بِقَلْبِ فَاطِرِ
اَقْرَارِ كِرِنِ بَرَبِ سُبْحَانِ
جِي تَرُو لَوِي بِي دَرَهْرِي
فَارَغِ كِرِيَا زِ اِنْبِيَا سَارِي
مَسْدُو دِ كِرُو دِي بِيَا سِي
تَشْبِيهِ بَرُو سَكِ بَرَقِ خَا طِفِ
اِيْمَانِ تَوُورِ بِنِ بَرَبِ اَعْلَا
هُوَنُو اَو كِرَامَتُو شَرِيفَتَا
بِي غَمْبَرَهْ اَو قُوِي حَلِيمِ
اَكْرَامِ يَكُ زِي بُو خَوَهْ بِي سَكِ
اَمَّا تُو بِي خَوَسَا فِرِ
بُو عَا قِلِ وَهُو شَرْمَنْدَهْ شِيَا
اَقْرَانِكُ دِ جَوَابِ كِنَا لَانِ
تَشْبِيهِ دِ كِنِ بِي خَانِهْ نَاكُ

رابع

رَبُّو وَهَرِ زِي خَانُو مَانِي
بِاِسْتِي اَوِي دِي كُو مَاهِ كِنَعَانِ
بَرِسَكِ اَوِي كِرِ زِي سَارِ بَانَانِ
وَ اَن كُو مَهْ اَفَرِ زِي بُو مِ سُرُوَرِ
اَمَّا خِدَايِ حَالِ كِرِيَا نِ
تَعْيِينِ كِرُو بَرِ بِي شِي يُو سَفِ
لَا اَم كُو دِ كِرِ زِي بُو وِي حَرَمَتَا

دانشته بجني ماه كنعان

بجني بكن امر ز شاه منر بور
فالحال اوي دكل خواه را كرن
حاضر اوي كرز بووي نمفت
اينا و كهايه پيش يوسف
يوسفه نبولنان ما نل
وي كو وهر زيك زيان كافرن
لورا كو حرامه پر خرابه

فِي الْحَالِ كِهَا يَهْ كَارِ وَا نِي
سَا كِنِ بُو يَهْ اَو دِي فِ كَارِ وَا نِ
سُرُوَرِ كِهْ كِي كَلِي جَوَانَانِ
وَقَا فَلَ كِرَا وِهْ مَنُو كِرِ
فِرْتِكِ زِي مَلَدِ يَكِي دِعْرَانِ
اَفْرِيكِي دِ كِرِ دِ كَلِ تَوَقَّفِ
هَنْدِي كُو دِ كِرِ زِي بُو وِي خِدْمَتَا

وقتي وكي كاف بوي بو مسلمان

عاشق كريا لاهه مند كور
اينا لدر خواه وي پيا كرن
اقرنگه كروز بووي عزت
كورتي تو محو نكي تا سفا
قط سيل نكرن بويه قائل
مسلما مهن دكرتتا فرم
طاقت مهن بدم جوابه

حتی و گو صوبین مسلمان
شاهی کو بهیستین او معالی
یعنی مه هیه زیاده لایک
داچنود مک لای لای
حاصل کو کھانہ الی لای
یوسف کو دیکر لوی ندایک
اما کو زبورت یوسف
لای کو دمعضایا بی
باری یکہ به شریک یکتا
امر کین کو خلیم پرستین
هر چی کی بیزت او خدین
هر چی کرید فلک مزین
حقا کو خدا او بلوریب
رحمن رحیمه لایزاله
شاهی کو بهیستین او معالی

از نامه طالب جو لقمان
افرنکه دکو اوی عیالی
بی مثل هین دهر و لایک
پرستک بکن امر زوی منای
یوسف فکری لی صفای
ظاہر کر یازوی صدایک
لای قہ دکر لوی توقف
تقریر کرو بی کلا دی
او واجده به نظیر و همنا
شرمندتہ او قوی دستین
او کافو مشرک د بر پنه
افرنکه کر ی زمین معین
علاقم علم عالم الغیب
وهاب کریمه ذ الجلاله
ایمان بخدی اوی کوا بی

پاشی

پاشی کو زینو طعامک ا بی
اینانہ بیستین ماه کنعان
ماه کو دخواز کرک زناست
اما کو زوی بعتر حواہ
رابو و هہ رتک ز طرف سپی
کافک سکنی دنیفا الی
یک پرده ز قدرتا الهی
اما کو خدای عزو مشان
ماہی سکنی دکل خبر دا
کو بی ولدک هین مه اصلد
احسان بکتن لمہ طفالک
او غنچہ روضیا حقیقت
رابو و هہ رتک اوی دعا کر
اماد فی حالیدا هفا ظ
جبریل و هہ کورت ز بی جمالی

امانہ کرو بقلب جانی
تقظیم کرو بعتر عنوان
نان زیدک دبو دنیفا خاص
یوسف مشیا مثال ماہی
در حال کھایه نیف نیلی
سوقاوی رد امثال طاف
فہ الحال سکنی لسرو ماہی
یک ماہی کرو زبو عیان
تقریر کو کراوی هویدا
هپے تو بکر رب اعلاوه
ایدی نین لمہ ملاک
او کلین کلشنا نبوت
خلاق مزل و ی ادا کر
جبریل زبو و ی حلیه ای
ای منبع معدنا کمالی

یوشب بیکه تو فان لباسان
جبریل وهه کر لوی تسکلا
یوسف خلی زیاده جالاک
افرنکه اوی کر و خزل مان
مالک فیکری جلی دنا در
بومات می بر جمالی
کی دایر ربوت اف جلی پاک
یوسف وهه کو جناب رحمن

دانسته بجئی ماه کنعان

بجئی بکن ام زمانه کنعان
وقتی کو کهایه شهری مصری
مصری رجعی خوه بو سالا
یوسف کت ساحیا دالان
اوبونه بکر می لیوسف
پیرک وهه رنک دیوزمان

هر شمول بین زیوته اسان
عودت کر و چومقام اعلا
راستبرق سندس شرفناک
عالم بی رنکی که عجب مان
یوسف لحو کر ز نوع فاخر
پرسی وهه رنک رذی کمال
عالم کر یابته شرفناک
افرنکه کر ی ربومه اجناسا

وقتی کت ساحیا دالان

سر حلقه جمله میرو سلطان
بعاوی کت مقایه فخری
عازم کریان کهان مالک
فردک قه غار پروکا الان
اما حیرین رعیشق یوسف
بنکک رذی اوی هلاسن

اوری وهه رنک کو بویه بایع
وی کومه هین ز رو قماشه
امری وهه رنک رسلك بازار
هر مستریک دکل رجای
هندي بقدر ثقیلیا وی
موجود کرن او ان جواهر
اینانه ربو بهای یوسف
مالک قه نکر قبول بازار
اومانه رهمدر رجای
بو غلفدیک دق ماک

دانستی بجئی یوسف خوب

قیزک وهه بودوی زمانه
اما کو زیاده خوب زیبا
هندي کو هبواوی اجوا هین
اویاز غه بو بنامو نیشا

فردک قه نبوی ربووی مانغ
کر چه کو ربومه بیع حاشه
قانع بین امر حسن دیندار
اوهاتنه مرضا بها ی
هندي بقدر کر انیا وی
معدود کرن او ان کوا هین
اصلد کرن او ان تا سنف
ما یوس کریان زووی خیر بازار
طاقت نکر کن بدن بهای
بود غد غیک دق سوالی

دعوی دکل وی قیزا محبوب

محبوب زمانه نکت دانسته
هندي کو هبواوی قماش دینا
هندي کو هبواوی نوادر
حوری صفت مثال غلمان

Barziga

مَسْئُولٌ رُسُلٌ عَادِيَابُ
وَاقِفٌ كَرِيحًا رَحَالُ يَوْسُفَ
صَدْبَارْتَرِي زِلْعَلُ وَمَرْجَانُ
اِبْنَانُ كَهَابِ مَاهِ كَنْعَانُ
بَرْقَعُ كُو زَسْرَسْرِي هِلْدَانِ
كُو يَا كَرِيحًا جُونُ شَيْدَا
هِنْدِي كَتَّ مَعْضَا شَانِي
مِنْ هَيْبِي هِيَهْ مِنْ عِيَانِ كِي
كِي دَا يَرِي بُو تَهْ جِئْتُمْ شَهْلَا
كِي دَا يَرِي بُو تَهْ بَرِي بُو بَا لَا
يَوْسُفَ كُو هَيْبِسْتِي اَوْ دَقَا
اَوْ كَلْبِي رَوْضِيَا جَانِي
اَوْ حَسْنِ بَسْدُو عَالِ الْغَيْبِ
هِنْدِي زَمُونْتِ مَذْكَرَه
مَوْجُو كَرْنِ بَقْدَرِ تَا خَوْه

اَوْ مَلَاكِ مَالِ جَارِيَانِ بُو ه
اِي دِي قَرَنِكِرَاوِي تَقُ قَفْ
اَمَادِ كَرِي اَوِي دَرْدَرِ جَانُ
اَمَادِ كَرُو زِيَادَهْ اَفْغَانُ
بُو عَاشِقِ وَي بَقْلِي جَانِي
كَافَكُ سَكِي دِكَلِ خَيْرِ دَا
بَاشِي وَهَرِ كَرِي رُوِي رِجَايِ
مَسْئُولِ رِنِكِي مِنْ بِيَانِ كِي
كِي دَا يَرِي بُو تَهْ حَسْنِ اَعْلَا
كِي دَا يَرِي بُو تَهْ سَرُوِي وَ لَا
اَوِي كَتَّ مَعْضَا حَقَائِقِ
هَافَرِكِرِ دَكُو تَهْ نَكْتَهْ دَا كِي
اِحْسَانِ وَيَهْ مِنْ بِلَا رَسْبِ
هِنْدِي كُو رِصُورِتِ مَكْرُرِ
اَمَانَهْ كَرْنِ بَرُو فَا خَوْه

اَوْ وَا حِدُو تَرَهْ بِي زَوَالِ
اِيْمَانِ تَوْرِي نِ بَرِي عَالِي
قِيَزِي كُو هَيْبِسْتِي اَوْ شَمَائِلِ
فِي تَلِيَا خُو وَي هِلْدَانِي
مَالِي خُو حِي اَوِي فِدِي كَرِي
رُونِشْتِ وَهَرِ نَكِ دَوِي تَقَا
حِفْظَا خُو كَرُو رَهْرِ مَنَاهِي
مَالِي خُو اَوِي بِي بَحَا نَدَا

دَانِسْتِ قَصْتَارِ لِيْحَا

سَاهَكُ هَبُو اِي بِنَامِ طِيْمِي
اَفْرَنَكِرِ دِجَلِسَا جَفَايِ
هِنْدِي كُو هَبُو اَوِي لُو اِي
قِيَزِكُ وَي هَبُو زِيَادَهْ زِيَا
اِيْفَارِكِي اَوْ كَتَّ مَنَاهِي
نَاكَهْ اَوِي دِي كُو مَاهِ كَنْعَانِ

قِيَوْمِ قَدِيمِ لَا يَزَالِ
لُو اَتُو زِيَادَهْ ذِي جَمَاهِي
اَمَّا كَرِيَا زِيَادَهْ قَائِلِ هَه
اَسْهَدُ بَحْدِي اَوِي كُو اِي
بَاشِي كُو اَوِي مَقَامِ جِي كَرِي
فَارِغِ كَرِيَا زِيَادَهْ خَاصِي عَالِي
طَاعَتِ وَهَرِ كَرِي رُوِي اَلْهِ
حَاصِلِ كَرِيَا مَرَادِ جَانِ نَدَا

وَقِي كَرِيَا دِخُونِ شَيْدَا

زِي عَزُو عِلَاوُ بَرِي نَامُوسِ
اَمَّا كُو دَرُو فَا هَمَايِ
صَاحِبِ كَرِي زِيَادَهْ عَالِي
نَافِي وَي بَحْوِي زِي لِيْحَا
فَارِغِ كَرِيَا زِيَادَهْ پِيَايِ
رَهْ شَبَهِي هَيْبِكِي دَرِخَشَانِ

افرنك زردی کو مجلد بوی
عاشق کریا لطفتاوی
وقتی زخوی کو بوی بیدار
پاشی کتہ نو حیوانیان
طیموس وھہ کر زوہ سوال
وی کو مریہ چہ صورتک پاک
عقلی مبرو اووی بلا کین
از مامہ رحمت انپنی
طیموس وھہ کو تہ وی بکار
ھیفاکو زبوتہ مجلد بوی
بر جاوی بزانی اگر توی
ازدی وھہ رنگ اووی پیہنم
ای جان بد رسد تو غمگین
اماد فی حالیدار لیخا
دیماد تمامیا جمالی

بر نور ضیا و بر جلد بوی
حیران کریا لطفتاوی
اما کریا قوی گرفتار
ھندی دگری وی خزینان
ای دخترمین افاچہ حالہ
تشبیر قمر داوج افلاک
قلبی مریاہ مبتلا کین
لورا کو دکم ای کری پی
بیدار تو مگر حق غبار
بر نور لطف بر ضیا بوی
اوجاوی بزانی اگر توی
وی سعی بکری بوی تہ پیہنم
من بعد بکری بوی خوشکین
خوب خوب خوشک نہ کردینفا
افرنک غیر ہو کی ہلاک

سرو

سروا کو در قد استقامت
عشقی وھہ رنگ دوی تر کر
نومے کو ز نوقہ استلا کین
تکرار ز نوقہ یوسف خوب
افرنک کری لوی سلام
ترگامہ نگی لبت امانت
پر فہم بکریاہ ادریک
فہ الحال ز خون بوی ہشتیار
افرنک دکو او اشکر خا
ھیفاکو کو بوی نومہ حاضر
جاریک بیدیا من او عیالی

دانستن شاه طیموس

طیموس بی رنگی بو خبر دار
فہ الحال کھایہ نک ز لیخا
اما کتہ کوشیا بلا یی

خمر بوکتہ کشتنا ملا مت
شیدا و جنون بے خبر کر
نرگس لوی بست پرفنا کر
حاضر کریا د خون محبوب
پاشی وھہ کو تہ وی پیامہ
ظاہر بیتن زتہ خیانت
کوھہ رنگی کن بز خو حکاک
شوقک وی ندی ز رو دلا
صد حیف ز نومہ صد دینفا
ایا بیتن ز نومہ ظاہر
قریان بکریا بوی جانی

وقتی کو دہرے پوسف بنامی

اما کریا زیادہ افکار
وی دی کو جنون و شوگر
بوی راغب و طالب دوا ی

تفتیش کروندی چو درمان
 افرنگه گری زبوی ندبیر
 زخیر کی نازین و سپمین
 افرنگه اوی بی کرید ۵
 طموس و هه کوه دختر خوه
 ایدی تو مک افه جنوی
 تقریر بکر زوی کلامان
 نافی وی چیه اوی بیانگ
 بایه و هه کر لوی وصیت
 پاشی کو دینف فریش کنجا
 یوسف بجمال عالم اری
 اما چه بیترم از زلوسه
 چنان پیری لوی نظر کر
 کوهی دکو از زرت سوار
 نافی ته چیه لمن عیانگ

وی دی کوهن لوی چو ایمان
 درمان کرو اوی بزخیر
 اپنا و هه رنگ برسم این
 کویا کریار نو ف سید
 پریدر بلند اختر ا خوه
 تکرار و اوی بین دخوت
 تفتیش بکر زوی مقامان
 شه روی بپرس زوی عیانگ
 تو صیر کرو لوی بدقت
 راز او هه رنگ زنی ز لجا
 ره شبهتی هپگی دلاری
 تکرار نو ف هاته خوت
 حسنا ووی عجب روی انگر
 مکشوف بکر زوی مه حال
 اسم ته چیه لمن بیانگ

ماه

ماه و هه کوهت وی نگاری
 نافی مریزان یوسف خوب
 اما تو بکر زبو خوشتری
 هیشیا زگریار خاب بیدار
 پاشی و هه کوه زبوی طموس
 امر بواته بمقصد خبر دار
 یعنی کوه روی دینف منام
 وی کو تو بکر زبو خوشتری
 افرنگه هه کر لبومه تقریر
 اف جاران کو بو سمع اقل
 طیمو سیکو هیستن اف معانی
 پاشی و هه کوه زبو ز لجا
 لوزا کو زفر حنانه مصری
 هندی کو دینن او ازیت
 تیگل دین او بتوز غبری

افرنکه کوهت بی قراری
 نسلمه زیاده پاک مرغوب
 لوزا کو عزیزم از د مصری
 اما کریاقوع خبر دار
 ای خت بلند بر بناموس
 مقصد کریار بی مراضها
 تقریر و هه کر لمه بیامه
 لوزا کو عزیزم از د مصری
 باورتی بکر هه جن چو تر و پر
 عقلی مریبوی زیاده کامل
 زخیر و هه رنگ زری درانی
 کهداری مک توای شکر خا
 شش ماه دچن رسا خباری
 هندی کو دینن او فصحت
 پاشی کو دچنه شهر مصری

اف خون زبونی تیر بحال
پاشی بری گو گوته طموس
هیچ دگر از زت شه نشاه
دائم تویی دینف دهری
مقبول یکی ز مر جانے
پاشی و هر کوز بوی طموس
میلات زیاد بی صوابه
هری کو بیرون او مفیدن
اکنون ز طرف شاه مصری
الدن ز طرف روم شای
فالجمله هیفیو نیازن
ازدی بجز رنگی وان بریکم
قیزی و هر کو خلعت پاک
عذرا خو مجازه پرتنا که
شاهم تو وان بی جوابی

وقتی وی هفن کو بی بحال
ای شاهنشهر پیشگاه ناموس
دردی مریکه نی تو صلاه
بختی مری بندگی بمصری
امری کو بکین لته دعایه
افرنک هفن زبوت ناموس
جهلات زیاد بر خرابه
افران ز من خدان اسپدن
اوزاد کن زبوت مری
قاصدوی کهانه مقامی
هریک تهر من عجب رخازن
تدبیریکه گوا فریکه
وان جمله فریکه با دریک
تقویه بکه روان رجا که
رجعت تویی بی ماسبی

قیزک

قیزک مهیه قوی جنون
شیدا و جنون او ز دیوان
اصداق نبولوی شفا یک
قیزی و هر کوز بوی تقیر
طموس کهایه نک رسولان
هفتک مریه دینج عصمت
کز چه کوز زیاد ز بحال
شیدا بویه او ز باب دیوان
عذرا مریکن ز قبومه قبوله
هریک و هریک خلعت پاک
طموس فکری بحال دختر
میله هیه لای مصری
حاضر و هر کوز بوی جوانک
پاشی و هر یک سفی خامه
قیزک مریه مثال ماهی

امار جنوی زبونی
تقویه مری کوز بوی فیروان
ایدی قه هفن لوی دوا یک
افرنک کوز زیاد تا تیرها
افرنک دگوت بر عقولان
نواروی قوی بعلمت
عقلی وی هفن قوی ملاله
هندی کومر کوز بوی در مان
من بعد مین زمه ملوله
رجعت او کوز بوی و ادراک
بدر اوی قوی مغیر
امار کوز زیاد فخری
اماجه جوانی نکته لانک
خیر کوز دینف نام
عالم دگوت بوی مباحی

بِرْخُوبِ خِصَالِوِ بِرْخُوبِ
نَامِه وَهَر هَبْرِ اَوِي جُوبِ
چِنَا كُو كِه اِيه نَكِ عَزِيزِه
قَاصِد كَتَمْ مَوْضَا شَايِ
وَقْتِي فِكْرِي عَزِيزِ دِنَامِه
مَضْمُونِ كِرِيَا قِيَرِي اَز عَانِ
فَرَكِ وَهَر كِرِي بُوِي جُوبِ
تَقِيَرِي بَكِنِ اَمْرِي مَرْدِ قَاصِدِ
اَفْرِيكِ دِكْرِي بُوِي عَزِيزِ
يَعْنِي قَدَمَارِ بُوْتِه خِيَرِه
اَفْ نَامِه تِه كِرِي بُوِي مَه وَاصِلِ
وَقْتِي تُوِي هِي حَضُو طِيْمُو
اَمْرِي كُو تِه كِرِي بُوِي مَرِ اَرْسَالِ
تَوْصِيَه كِرِي اَوِي لِقَاصِدِ
قَاصِد كُو كِه اَحْضُو طِيْمُو

اَوْلَادِي خُوَسْتِنَا عَزِيزِه
عَازِمِ كِرِي اَز رُوِي مَكَانِي
وِي دِي كُو چِه شَاهِي عَزِيزِه
دَسْتِ بُوِي سِه كُو كِرِي صَحِيْفَه دِي
وِي دِي كُو بِشَارِكِ مَمَامِه
تَا جِي وِي كِه اِيه بِنَجِ كِيَوَانِ
كُو يَا كَتِه اَحَالَتِ اَسْبَابِ
چِنْد رُوِي اَوِي لِيَا خُو قَاعِدِ
هِنْدِي كُو دِكْرِي بُوِي وِي حُرِي
اَهْلَا وِسَهْلَا تُوِي طَاهِي اِيَرِه
اَمْرِي كِرِي اَنْ زِيَادِه قَا رِيْلِ
بِيْرِي رُمُرِ تُوِي نَامُو نَامُو
مَقْبُولِ مَه كِرِي بَعْرُو اَجْلَالِ
قَاصِد كِرِي اَز اَوِي عَا نِدِ
كُو تِه تُوِي بِي زِيَادِه نَامُو

امري

اَمْرِي كُو تِه كِرِي مَه خُو شِي اَدَا كِرِي
دَانَسْتِن دَعُو عَزِيزِه
پَا شِي وَهَر كِرِي عَزِيزِ اَرَا نِه
پَا نِ صَدُو وَهَر اَنْكِ زِيَا اَسْتِرِ
اَفْرِيكِه هَر كِرِي اَوِي تَدَا رَكِ
پَا نَصِدِ زِعْبِدِ هَر چَا كِرِ
پَا نَصِدِ زِي كِرِي سِيَا هِ اَبْرُوَا
پَا نَصِدِ زِي مَحْتِ يَارِ صَادِقِ
پَا نَصِدِ وَهَر اَنْكِ زُوِي سِلْطَانِ
پَا نَصِدِ وَهَر اَنْكِ زُوِي سِرْ هِنْدِ
اَمَّا كِه كِرِي اَوِي بَدُو لَتِ
پَا شِي وَهَر كُو تِه وَا نِ بَدِ قَتِ
وَقْتِي وَكُو هُو نِ كِه اَن طِيْمُو
بِيْرِي رُمُرِ تُوِي عِلْدِي
بِيْرِي رُمُرِ تُوِي كَا بَرِ كَارِي

اَمَّا كُو عَزِيزِ عَجَبِ رِضَا كِرِي
اَبِنَا زِلْجَا بَا تَمِيْنِه
تَدْبِيْرِي كِرِي بَقْلِبِ سَا دِه
بَا اَجْمَلِ زِلْعَلِ كُو هَرُو دُرِ
حَاضِرُو هَر كِرِي اَوِي بِجَارِكِ
پَا نَصِدِ زِي خُو اَدِمِ دِ حَاضِرِ
پَا نَصِدِ زِي كِرِي زِيَا هَهْرُوَا
پَا نَصِدِ زِي دِلَا وِي مَوْ اَفْقِ
پَا نَصِدِ وَهَر اَنْكِ بَعْرُو عِنُقِ
پَا نَصِدِ وَهَر اَنْكِ سِتَاجِ اَوْ رَا نَكِ
حَاضِرُو هَر كِرِي اَوِي بَصُولَتِ
تَقِيْلِ بَكِنِ لِرِي اَمَّا نَتِ
تَقِيْرِي بَكِنِ بِنَامِ نَامُو سِنِ
اَبْرُو زِي اَوِي كِي هَمَا سِي
بِيْرِي رُمُرِ تُوِي كَا بَرِ كَارِي

5

بیتن قدمائی مبارک
افرنک زمرل بکن رعایت
دستی خو کریدن بتعظیم
القصة کھانہ شاہ طموس
اولعلو جواہر دمذکور
بالجملہ فدا کرن لطیموس
فدک زاقارب زلیخا ۵
یعنی کوئے بو مراد حاصل
رابو وھہ رنک بی ادای
ھر غریفکی بزب زینت
رابو سکنی زیان شا بو
اتا کو دگر اووی سرور
خلق د عزیز او ان جبارک
فہ الحال کھانہ وی نکاری
تجیل کرن رسا حیا ری

عالی ترہ او زم جبارک
بابوس بکن اووی امانت
افرنک بکن زبو وی تکریم
وان دی کو چہ شاہکی ناموس
او چاکرولو لئی ذمہ بوز
اتا کو کرن زیان ناموس
مزکن برو کھاز لیخا
مصری کریان زبوتہ واصل
عنوان عجب کو داسلری
منقوش کرو پرفو عادت
افرنک بنشاطو پرفصا بو
چند روز دگر لوی مرور
رابون کرن او ان تدارک
دانین وھہ رنک دنیف عمار
چینا کو کھانہ قرب مصری

وقتی

وقتی کو عزیز ہستی نرین
ھندی فری زیان شا بو
باشی بیبا وھہ سواران
ھندک بقماشو ھند پدیا
ھندک جمال شبہ خرسید
ھندک رسواریا درفتار
اف جملہ دکل عزیز مصری
تقریر کر دین نوازان
صد نوع ریاب صد صنوق
صد بوری صد فی بزنگل
صد نوع دیگر رقمہ سازان
صد نوع رشاطت دلبند
افرنک محی کرن مھسیا
او چونہ پیشیا نکاری
ھندی کو بلا کرن جواہر

افرنک دگر زیان حسین
کویاتہ دکو کو او فنا بو
رابو امشیا بصد ھزاران
ھندک زگری زیانہ زیبا
ھندک بکمال شبہ ناھید
ھندک بکلا ھن بدستار
افرنک بد زکتن شہری
بجٹاسر زبوع سازان
صد نوع دگر محی زطنبور
افرنک کرن بیک مقابل
امانہ کرن بفتح نازان
صد نوع دھو بگر محی گر بند
کویا کو مری دیون محیسا
فہ الجملہ کھانہ وی عمار
ھندی کو بلا کرن نوا در

کویا کو زمین دیو مجھ کا	صخر گریا بوان مٹلا
در بیان پر سیدن دایین	و گفت ز لخباباہ آیین
دایین بقصتا ز لخبابا	ہندی دگری او اشکر خا
دایہ فکری لمہ جبین	افرنکہ دکوتہ نازنہ پی
ایا تو چرا دکی بگا بی	مقبولہ بکہ زمین رجای بی
یعنی تو مگر زبومہ اہمال	مکشوف بکہ زبومہ احوال
رجعت وہہ گراوی خطابہ	اودکوتہ وی جوا بہ
ای شہرہ دہندہ ماد را من	ای پاک لطف رہبر من
اہر مسہ جگر وکی کبابہ	حالی مسہ بزان قوی خرابہ
خواریا وہہ رنک زبومہ والد	ایر و بیو بالبابہ قاعد
لوا کو ز محبتاوی دینم	افرنکہ بزان کوا ز حنہ پینم
بابشہ وہہ کو زبومہ دایہ	دردی تہ بیت مگرد وایہ
کریان خو مگر بفاک خیالان	قلا خو مگر ز شبہ لالان
چشم تہ ہیستراک بر پینہ	کردی وہہ رنک عزیز پینہ
بلک بستن رتہ جلا یکہ	لوارا ترا قوی فنا یکہ

اف

اف بند ہیستین وی ز دایہ	تأثیر کرد و مثال ما یکہ
مقبول کردی زوی رجایہ	ایدی قہ نکر اووی بکایہ
محمل بفرینہ بفرینہ پرنہ بفری	چینا کو برن کھانہ مصری
تکرار زبومہ علی التوا کی	ہندی کو بلذوق کرن لوی
دنکی دنقار و نفیران	ملو کر یو سسل و جیران
ناہید وہہ رنک بعرو نازی	کویا کو دگر زبومہ خوارا
دعوت وہہ کر عزیز تمامہ	غالب کردی لوی مر مکہ
رابی بسعادتی و باقبال	قصدا حرا خواہ کردی جلاول
اشاکو ز شفق بری بی	کویاتہ دکو کو او مری بی
ملیو سیر کردی و جی دنگھاہ	افرنکہ کھایہ نک ز لخبابا
امبا یاد ب دوی مقامی	تقظیم کردی کل سلاہی
وقتی و کوی دای او پری زاد	ہندی غیر زیادہ بر باد
وی کو کو کویہ دی صواہی	قصدا مسہ دکتہ دق سرائی
فریاد کردی اووی عجائب	فی مرد بکن ز ابرہ غائب
شکلی کو مہ دی دینف خواہ	اف نینہ جوان بدہم جواسی

شکلی کو مہ دی مثال خرید
افغان دگر کو وای ویلا
چرخا فلکی چہ بی وفا
ای چرخ تو زیادہ بی قاری
ای چرخ تو درازے از ملدلم
ای چرخ تو زیادہ بی اما
ای چرخ تو زیادہ پر نمائی
در مہ یکہ تہ کر ہزارہ
ممشوق تہ کرین جلیہ
اسا عزیز بی مثال
جاری فکری لمہ جینے
وی دی خبری وی پشور
گویا کتہ ساحیا غباری
گردک لعین قوی برشہا
دائین حبیبی بی مثال

شرمندہ دگر مثال تاہند
ہسقا کو مدی بنو مجلد
ہرچ کو مہ دی زوی جفا
اف مزجی لمن تہ کر دیاری
دعوات چہ دکل مہ ظالم
ممشوق تہ کر لمن ہفا
واللہ لعاشقان بلا
جر کو جگری مہ پارہ پارہ
اف مز مثال از دھا یہ
فہ الحال کتہ شیون ملا
وی دی دگین قوی کرینی
تحقیق کرو زبوی وی حاشہ
فہ الحال وکر البال زبال نگاری
اما کر یا می پرو مات
اوزی کتہ شیون ملا

در حال

در حال کھایہ تک ز لکھا
ای دختر امن افا چہ کارہ
شرمندہ تہ کر قبائلہ خو
اف ایل عشائرو قبائل
منکوس تہ کرین ہی بخارک
وقتی کو عزیز بوصلتات
نومیکہ تہ کر ز خلوتاخو
ای بے ادب اجنون شیدا
اف نیک لعین تہ کر عتاب
دائین وہر کو تہ مہ بنائی
پاشی اوی کر عجب خشونت
نوعک رساطو کنیزان
فہ الحال کھانہ وی نگاری
وان دی کو زیادہ بی عقولہ
ہندی کو لوی کلاوی رساندن

کوتہ تہ حیا نکر درینسا
ایا قہن لہ جو عارہ
شرمندہ تہ کر عشائرا خو
اف تحت اریکہ شما نل
قط لائق بو زبوتہ ای مبارک
اوهانو کھایہ خلوتاتہ
مائوس تہ کر ز و صلتاخو
شرمک قہ بنو زبوتہ پید
نارے وی چراتہ کر خراب
تغیر کرے بو العجب ورنک کوئی
عقلی وی رفابو یہ جنونہ
رابو د بیان فتانہ خیزان
وان دی کو پری دینف غبارہ
بہش کتہ قوی ملو لہ
ہندی کو زیادہ اوہر اندن

او غنچه گلشن املد مست
وان کوفه هنر لسته تمیزه
حقا کوفه هنر لسته جو غار لسته
پاشی و هه کو او ابری زاد
شکی کومدی دنیف خوبه

دربیان سیرز ۱ لاینا

رابو یه رنکی او زمصری
سیران کرو لکوه دستان
پاشی فکر کوهاته مصری
امار عثمان بفکر و افکار
دنیگی دو منادیان دهاتن
بازار دکن افه دمهرف ۵
واقف قه بنوی پری جالی
پرسک اوی کر زرفه صدای
کوتن کو مهک دنیف کنگه

هشیا ز کربا ز خواب غفلت
از رله تکر زخوه عنبره
بدنام کوروت او چار لک
من بعد مکن ز بو مه بیداد
مقصودمه او مکن عتابی

وقه لقا بیوسف دلا را

عازم کربا کهایه سیری
کیف طر به خوه کر بکشتا
وقه کو کهایه نیف شیری
افرنکه کهایه قریب بازار
وی دی کو دو لاولودی صفا
قامت الفین سیاه ابرو
اماکت برسی سوا لی
یعنی چیه اف دکن زندی
ایسانه ورنک بعرف عنوان

دلال

دلال ز بو وی چاره سازی
پینه چو ملک رخوی بیای
بلک محکم ز اسمائیه
او همره د مطلقا ضیای
وقه پیری لوی نظر کر
جارت فکری اوی دلورته
سرعت کرو چو کهایه سیری
افرنکه ز همتیا جمالی
اماکو د کو ز دل دنا ل
ای باری خدی حال کردان
پاشی کربا ز بو خوه هشیا ز
هندی شو طری ز بو جمالی
نعتی وی کرو دکل ثنای
ای بدر بلند برج خاقان
تقریر بکه توی کلند ام

بیعاوی دکن بد لقاوی
پینن بشک در ندیا وی
نازل بوییه او دنی زمانه
او هپه دهالی صفا ی
عشقه عجب روی اثر کر
وی کوت کوا فمه دی دخونه
مدهوش کربا ز ما جری
عشقه شو طاندو کی شمالی
لی سنکو کفر دکا دکالی
همرازه مر وصال کردان
عشقه و هه کر قوی گرفتار
دانین کته مفضا سوا لی
افرنکه دکر ز روی رجای
دام تو بی دنیف دلوجان
حال خوبرویی تو بد نام

هندی تو دی که زبوج افغان
عوانه و هه که او ی لدا یه
عبدی و کو هاتو ز کنگان
مصری کریان لوی خریدار
وقتی مر لوی ز دل نظر کر
کویا کو ز جان از جدا بو مر
ممشوقی نه او به که تو باور
کویا که یابری مر بیضا
کو به مرفک ز آل کنگان
هیچ دگر از او ی بی بی
پاشی و هه که مکر تو افغان
مالی خواهی زبوج فدای کرم
هندی ز خادرو جوقا هنر
وان صرف بکر دکل رجای
چنابری هیست و هابیه

تقریر بکر زبوج مر ای جان
عقلی مرفین قوی بلایه
بیعاوی دکن دنیف میدان
له کرم کرم زیاد بازار
حسناوی عجب دمه اثر کر
هندی کو کرم مبتلا بوم
ای داین بکر زبوج باور
فیه الحال کهایه با عزیزه
وی بیعاوی دکن بغر و غنی
بیعاوی بکر زبوج بی بی
افرنگه مرفین زبوج انکان
طاقت مرفین او ی رهاکم
بالجمله بکر زبوج وی حاضر
مقبول مرفین زبوج بهای
مالی خواهی کرم او ی فدای

درجک

درجک وی هبوتی جواهر
وی کویته عزیز دگر رجای
پاشی و هه که عزیز بهان
وی کو بق هره لایه شاهی
افرنگه تو بکر لوی بیان
چینا و هه که او ی وصیت
القطر کهایه زمانه
عبدک و دنیف بازار
قلبی مرفین بکر لوی تو خنده
شاهی و هه که زبوج وی رخصت
امتا عزیز چست چالاک
پاشی خمالند ز شیف کهنای
چینا کو کهایه ناک ز لیخا
جان خوه دگر زبوج وی حیران
افرنگه خوه دگر زبوج وی حیران
افرنگه خوه خیماله پانه هشیار

یا قوت مراری کوا هنر
قان صرف بکر زبوج بهای
میلاوی دکت شیخ زمانه
داخوار بکر زبوج تو ماهی
نینه مرفین ولد لته عیان
رابو شیخ عزیز بدقت
امید کرم زبوج جواسی
اندنا مرفین بکر خرد پلار
بوم مرفین ولد زبوج بنده
رابو شیخ بسعی بدقت
بازار کرم بکر لوی هری پالک
فیه الحال بکر زبوج ز لیخا
جان خوه دگر زبوج وی حیران
افرنگه خوه دگر زبوج وی حیران
افرنگه خوه خیماله پانه هشیار

ای بخت بلند تو ره نمای
دردی دردی مداد و ابوی
ای چرخ فلک تکریمت مساعد
ای فلک فلک تو پر وقاری
من همی هیه نگی جلدیکه
افرنگه شکر دگرها ط

دانت یوسف دلاور

رابو وهر رنگ او اشکر خا
اما بمثال روز سالی
اصلا ندید که او تو قف
هر نوع زین عکی مکرر
اندوده کو بزین زبور
تاجک ز جو اهران مضع
عشقک و هبو عجب زینا
باغک وی هبو قوی عجائب

ممشوق کربالته نمای
جولا کومه دی زمره رها بو
ممشوق تکریمت قاعده
ممشوق تکریمت دین دیاری
عجبت لیه اکر و بلدیکه
سرخو نکر لکس عیانی

باجایه جمع سنه

امانه کرو چلی دکنها ۵۵۵
وی جل دینار بو جمالی
پوشید دگر هر وز لیوسف
یعنی کو هر و لباس دیکر
قد او دی دگر او ی مشور
دای لسی مثال مفسر
ساکن ند بو او اشکر خا
باغی این مری روی معائب

یوسف

یوسف کو شهاندا گلشنایاک
صد جاریه لی حمی سمنبر
اصلا جو بنی لوان غبارک
فیه الخال شهاندا ال یوسف
سید وی اکر دوه اثر کر
زهار مکن لوی عنا دی
طرزی وی دفر بین موافق
چینا بستن زبوه ما بل
اما خبری زبومه پین
داز وهر رنگ بکوی خالی
افرنگه دگر لوان وصیت
افرنگه گهانه ال ال یوسف
هنده کو کرن زبوی خدمت
عاشق کریان لوی جمالی
یوسف فکری کو پر خرابه

اما کربا زیاد نمائش
بالجمله لقد کی بر بر
امانه کرو او ی بخارک
تنبیه کرو او اما سرف
چینا کو زوه دیکه نظر کن
را طی بین هون بانقیادی
زهار بین دکل مرفوق
هون زوی کو بین زیاد قائل
دردی دردی مداد در پین
اغوش بیم دکل جمالی
جاری مشیان بسعی دقت
اید نکر او ان تو قف
هنده دگر کرن زبوی حرمت
طالب کریان زبوی وصالی
افرنگه دکر توه وان جو به

چونک مین هون زبانی ضلای
لوزامه هیه ابد خلا یلک
رحمان رحیم هر شد یله
هرچی کو بکت لمه اراده
فعلی دوی جملتا خرا بن
خاکمه اوی باب رحمت
او واحد بی نظیره مطلق
مین بعد بکن زبوی سجده
چینا زبوی هیستن اخبار
زبوراوان زخوه در این
هر یلک و هر رنگ بسجد یلک
سرحیمی بخلو دیسا
اما کو ردست فراق یوسف
پروانه مثال زبوی چل غی
اما و هر رنگ فتانوی خیزان

بوینده مین بی مائه لی
علامه علم ره نما یلک
فعل فعل لما یر یله
کس نینه اوی بکت اراده
فعلی لیلای اوی تاصی بن
موجود کرو اوی ز قدرت
توحید بکن زبوی بالحق
خداست بکن هو مثال بنده
فعلی لیلای بکن بدینی اقرار
ایمان بخدی او ان کو این
فعلی لیلای بکن بعز و ادریک
رابو و هر رنگ عجب ز لیلای
صبر اوی غما نکر تو قف
رابو و هر رنگ کهایه باغی
فعلی لیلای کهایه کنیزان

افندک

افندک گر لوان نکای
تسکین کر نه او ان کنیزان
اما کو دکن زیاد هلیل
وی دی کو وصال کی بحاله
اما کر یا زیاد تقی پر مه
یوسف کو ز کشتن دراست
اما و هر رنگ زینف ساری
سوزان دیو لرنیدیاوی
یوسف و هر رنگ زدی جمالی
پاشی پریاوی شمالی
هندی کریا ز عشق بیماز
پاشی بی رنگی بو می رظه
کو به نه چه حاله ای ز لیلای
ای بدر بلندناز پرو ر
هییه دکن از بی تو دلشاد

وی کو حمی لدور ماهی
خدمت کو دکن وکی عزیزان
توحید دکن بعز و تسجیل
افکار و زیاد به ما لک
پاشی و هر کر ز بوخوه تدبیر
فعلی لیلای پرو لیلای خوه دانی
افغانوی دکن دکل ندای
حیران دیو لیلای بیایوی
اصلاندی بو لوی نیالی
زبوی کتر رتبیاهلک لی
هندی کریا قوی کرفتار
افندک حسیا بوی عزیزه
تقی پر بکه تو ای شکر خا
قربان نه بن کنیز جا کر
جال بیرون تو ای پری زاد

دنگه قه بنو زوی جو صا در
باشی کو عزیز حکیم را بی
چینا فکری ندی چو در دنگ
وی کو قه هین زلف چو چاره
وقتی پری بهیست جوا به
کوته تو حکیم کی نزاری
هر چی کوته کوته او هبایه
عشقا کوته کوته از نزار
حسنین نه گریکو تنان
فی الحال حکیم زیال وی را بی
داین فکری پری حیرت
را زایه پری دنیف نپندان
داین وه کو دگر جانی
ظاهر قه نگه اگر بیتری
باشی وه گری پری فغانه

سزل خواه نگر لوی جو ظاهر
امانه کرو لبها خواه دانی
تخمین کرو ندی چو رنجک
افغانه شقه کو بی قله
تقریر کرو اوی خطا به
را به تو هره زمکا بی
دردی ستری نگر دوی
اف در دگر پیر من بزاسر
تصدیقانه نگر بهارتان
داین وه رنک لوی بنام
حسنا کو لوی هبو چینه
داین غیری وکی حیرت
رنجانه چیه بکه بنام
رنجیکه دبو وگر بیتری
دردی خواه گری لوی عیان

وی

وی کو کو غیر عشق یارک
اویار و زیاد به نظیره
عقل مه زبو خواه وی بلا کر
بپمار کرم دوقت کافان
تدبیر تو بکه زبوم افکار
باشی وه زبوی دایه
امدی وه رنک زبوی ناکن
منقوش بکین بدلتوا زی
شکلی روه هروان مقابله
قدی روه هروان برابره
هندی زجمع نوع زینت
هر سنیکی زسر مری دفاغ
ممشوق تری بکت نظاره
اقرنگه بی زیانه خرمه
ای مرد مکار چشم دایه

قط نپنه زبومرا فکارک
قلبی مه زبوی را اسپره
جانی مه زبوی خواه وی فدای
مجنون کرم بین مجافان
ممشوق بکه زبوم غم خوار
دردی بیت مکر دوا یه
کاخک بعب ای بنا کن
معمور بکین بعزونی نازی
منقوش بکین وکی شمائل
خیر بکین دوی سراسر
تزیین بکین امر بکلک دقت
قائمه بکین امر زیاده لایق
حتی بچتن زوی قله
انغوش بکی اوی تو هر دم
را به توانی بکه بنا یه

دایه تو بزک ای بنا کین
لوراکو زبونه اف دلپه
باکو عزیز لوی زنا بو
کویسه مه نرائی ای زلیخا
ایانو زبوی چه بر علیله
پاشی پری کو کوتا کلامه
کویسه مه هیترته رجایک
امار نقوش نقش و لا
هرچی کو نظر کن لنگش
افرنک چو دنیف رو نسو
پاشی وهر کر عزیز ارا
استاد کی پر خیر و زانا
پنا وهر رنگ زبوی سرایه
هندی کو هبو او ای دفسنه
حاضر او ای کر زبوی بنایه

ها کا خک بعب زبونی ما کین
چیرقه هین زرفه وسیله
فیه لخال پری زبوی رابو
رنکی نه چر هین دلا را
پرو تو زبوی چه بر دلپه
تقریر کرو او ای پیامه
ایاد بکی زبوی سراسر
تزیین تو بکی قوی مجلد
عاشق بین او چن رهوشنا
لور از غریبی زبوی نسو
رابو وهر رنگ بقلب ساد
استاد بنو فنون دانا
موجود کر زبوی بنایه
هندی کو هبو او ای خیرینه
مذول کر زبوی سراسر

طری

طری کو دفا و اشکر خا
اما بمثال خانه چپن
شکل پری دکل نگاری
پاشی کو پری بو جلدی
هندی کو هبو چه دگر خا
حوری وهر رنگ مجنوزنت
افرنکی کو ماه کنعان
رونشت وهر رنگ وی نگاران
شکل خوا او ای دکل نگاری
وی میل نکر لشکل یاری
یوسف حیری زرفه بلادی
یارب افامکرو مکار
افرنک کو الهی رطب
حالی مه لته قوی عیان
من حفظ بکی زرفه ضلای

مهور کرو ساری زیبا
منقوش کرو دانیو فی الحین
منقوش کرو دنیف دیواری
رونشت وهر رنگ دنیف ساری
رابو لخواه کر او اشکر خا
کویا سکنی دقصری جنت
فیه لخال اپنا بعز و عنوان
حینا فکری لوان جداران
ماه وهر دنیف دیواری
کویا کو دکر بکت فراری
اما کته معضار جای
حفظامه بکی خدای غفار
رحمن رحیمی هو سرچی
تشتک قه هین زرفه هفانه
مفوظ بکی زرفه ملاک

اما وه كونه وي زليخا
حقائق زياده ذي جماله
اقرنك تو چل دي عتابه
بيداتو مکه لخوا غبارك
اخبارتو وصلكي عطا كه
يوسف وهه كو زبو زليخا
اوتنم خبر چه به ما لن
يا قبح او از بگر كرينه
ظاهري دين زمه خيانت

دانت هيقا زليخا

پاشي وهه كو او ابري داد
چارك تو و ره طريق شفقت
راض تو بيه بو صلتا من
رابو بفي رنكي تيزو چالاك
كيشا وهه رنك دنيفا سوي

اي بدر بيلند بر محمد
حقائق قلب من شماله
جرمك مدي وكي كيا به
چارك بيفكر لمن مبارك
دردي ددي ملا دوا كه
ايرام مکه لمن دلا راي
لورا كو زياده اف محالين
لدنق مهنن جهي عزيزه
شرمند ديهو حقا قيامت

وصلت كو دخست باه دانا

من هيبه هيبه بي تو سقا د
خالي مريكه زگر ب حسرت
مريض تو بيه بصحبتا من
اما كو زبو خواه بر خك پاك
موبو ماتو محير جلد ي

پريا

پرياك برو نقو مجوهه
بو به خواه بره قفاي پرده
يوسف فكري كو پر خرابه
وي كو كيه او ديشته پرده
پاشي وهه كو او ابري داد
بره مگشاند زبو يوتانا
كاري تو بپي طالبو از
لو پر ك مگر زبو خواه حائل
پاشي بيه رنكي ماه كنعان
شرم تو دي زيه صفاتان
ايامه ههن حيار با رب
قيوم قد بيه بيه نيا زه
من بعد جوان بدر جوابه
پاشي پري بچله ساري
كو به تو چل دي كه ههانه

اما دران جي مدور
وي شرم ديگر لبر خبره
يعني كو زبو وي ناصوبه
تقير بيه تو زو خبره
بو به مهن مجوهه او دوز
شرمند ديهو زوان منات
داظن نه بن كو را غيبو از
او زو كو بين زياده غافل
اقرنك ديگر زبو خواه افغان
به عزو كرامتو حياتان
اقرنك كيه جهان دياري
رحمن رحيمو كار سازه
باندي كو بكت له عتابه
تقير ديگر بدلنوازي
اقرنك چيه دي كه فغانه

هندي کو مکر زبوتہ عزت
یوسف کو ہیستین افدائق
وقت کو کھایہ وی نگاری
یک عقد فکر و دگر کرد
صوتک بجنب ز طرف هانف
فہ الحال کھایہ سمع یوسف
ز غار نگی دکل زنا وی
اقرنگ د صلا کو بو عیانہ
ایدی فہن او وی قارہ
هر باب ز قدرت الهی
اما کو پری دینف بابک
اصلا قدره کراوی توقف
زای کو بنو زوی مدارہ
عبد مہ فہن نہ صادقہ دکل
یوسف کو زنی بالی در فہ

جبارک مہ ندی زتہ پی شفقت
کویا کیرالی وی مو فوق
دستہ خو برہ سہی ازاری
اقرنگ دگر بھانہ پیدا ۵۵
تشپیر برو سکی برقی خاطر
یعنی تو مک لفر تو قف
حفظا خو بکر زہ بلدی
رابی و ہر نک زو روانہ
فہ الحال کرو زو فر
فہ الحال قبو لبروی ما ہی
اورنگ کھامثال ستابک
اقرنگ قتاند کراس یوسف
اقرنگ دگر او وی ہوا رہ
او خائنه فائنه دکل مہ
فہ الحال کھایہ زبوتہ

اما

اما کو پری کھا عزیزہ
باشی و ہر کراوی شکایت
عبدتہ زیادہ بد فعا لہ
لو را کو نہ صادقہ دکل نہ
شایستہ فہن ہیستناوی
عازم کرایا کو بیستہ یا من
محبوس بکہ او وی بزندان
اماد وی کا قدا طفالک
تسکین کربو دبا خلد دی
یوسف و ہر کو زوی عزیزہ
پریمی تو بکر زہ طفالی
کردی ہیستین ز مہ گناہک
یوسف و ہر کو زوی طفالی
فہ الحال ز معراج یوسف
طفلی و ہر کو مکن تا یوسف

اقرنگ خوہ کر خدان تمیزہ
عبدتہ دکل نہ کر خیانت
بدخواہ خرابو بد خصالہ
بدخواہ دکت قوی زبوتہ
لذیق سردیہ بکشتناوی
صو رکل بیستین ز کشتنا من
ما یوس بکہ با یسودر دان
بلک نہ طفل ملک مثالک
لی شپرد خو ز ز پاشلا دی
اقر طفیل زیادہ پرتمیزہ
تصدیق تو بکر زہ مائل
قتادمہ رواستین بجارک
تقریر تو بکر زہ مائل
تقریر کری نہ کر تو قف
اماد رین کراس یوسف

افرنگه اگر ز پیش قضايه
 کز عشق کز بت اوی قفايه
 الجار و مزوره ز لجناسا
 هر جي کي ببيت اودر و غه
 القصره قطناندي قفايه
 نادم کريالوي ز لجناسا
 چينا فکري لوي غزيره
 پاشي بتهق روعنا دي
 ايدي تو سگه افي فعاله
 حقيق مکر کو تو خائيني
دانش و ان زنه رمزي
 نگرار بکر زني حکايت
 هندک از زنه دشمن مري
 في الجملة لمردي بنابون
 وان کي چه عجب زوي ز لجناسا

يوسف کريمه هين و فابيه
 يوسف نبي بلان خندان و فابيه
 بهمنان دکن اوادلا را
 قولوي زياده بيغرو غه
 حقيق کون کو افترايه
 له شرم کروي عجب ز لجناسا
 وي دي کو زياده به تميزه
 کوي تو مکر افي فسادي
 توبه تو بکر افي سائله
 صد حيف بکر بته افيني
غيبت دکن زبوي محرفي
 تقرير بکر عجب روايت
 اما و هر رنگ ديف شرمي
 افرنگه جي هفت جمابون
 شرمک و هين اوادلا را

وي کو چه عجب زوي ز لجناسا

عاشق نيه اولينده خواه
 هندی دکن لوي نظاره
 افرنگه خبر کها ز لجناسا
 وي کو چو زياده نار لپنده
 وي دکن هوش عبادي
 لومه و هر کراوي زوانه
 يعني کي عاشق نيه اولينده خواه
 افرنگه هين زني و لا سق
 اپنا و هر رنگ زهر طعامان
 القصر کون اوان تنا اول
 اماکو پري بناز و غنجان
 هيرنگ يفي رنگي يك هلايه
 افرنگه ترنج کو بو ظاهري
 پاشي پري کو کونه يوسف
 وقتي کو نقاب اوي هلايه

مجنون بويه اوچا کر خواه
 حقا کو هين لوي چو غاره
 پاشي و هر رنگ اوادلا را
 في الحال شهانده او و خوننده
 لومان دکن هون دکل فسادي
 افرنگه هر کراوان بيانه
 عاشق بويه اولي کو خواه
 من بعد ميسن کو بويه عاشق
 موي جو دکر و دطاسو جامان
 پاشي سکنين بيک مقابل
 اماده کروي زهر تر جنان
 فارغ کريان زوي مگانه
 سکنين کون دد سخي حاضري
 برقع تو هلين مکر تو قف
 ره شهنه هيفکي غا عيانه

Sim of ...
 ...

عا

شوقاوی کری جرمنا منور
 چننا فکرین اولان یوسف
 وان کون بشر ملک سیرشته
 غالب کریالوان سسکینه
 پاشی وهه کون وان زلیخا
 هون ری بمثال من جگر خون
 وان ری وهه کون زلیخا
 اق بنده زیاده ری جلدیکه
 پاشی وهه کون اوی جوابه
 لوراکو همن زبوسه صادق
 مجلس کریاچی بلد فک
 اوله زندان کون بو خالی
 افرنگه کهایه ای یوسف
 کون کون دگر زت رجایه
 ای بد زیند پرد لارا مر

مجلس کریا زیاده انور
 عاشق کریان حمی یوسف
 بلک نبری موی فرشته
 دست خوه کرن حمی برینه
 لومان مکن هون زمن دروغا
 لوراکریان حمی دگر کون
 تصدیق مگر زت دلاری
 هندی کون بیرون اوروایه
 اق بنده دکت لمن عتابه
 ثابت وهه رنگ لمه من فوق
 کویان دچو زوان چوکا فک
 انا کوی ری زدل دنیا طی
 هندی کون دگر اوی تا سف
 وصلک تو بکی لمن عطایه
 حاصل م نبت اگر زت کامر

مجلس

مجلس تر کمران جالی
 یوسف وهه کون اوی جوابه
 وصله زبوسه مرا فنا یک
 وقت پر نیجه زان
 هندی کریا درون زینه
 اق رنگ دگر اوی ملد مت
 لوراکو زیاده بی تمیزه
 قطعاً همن زوی رضایه
 بد نام کرم اوی دشمنی
 کویا وهه رنگ لوی موفق
 من هیه هیه بد تو رخصت
 ماء ذون کوی بی ادب
 اصله فکری لوی چو حرمت
 یوسف وهه رنگ دینف زندان
 پر شکر دگر کل شنایه

پاشی تو دبی وکی هلاطی
 زندان زبوسه خوش ما به
 زندان لمه قوی روایه
 لایق عمل زوی مکانه
 فی الحال کهایه نک عزیزه
 عندی نه خرابه کوشکایت
 هر دم دکن زت کبرینه
 لوراکو همن اوی وفایه
 بخشامه دکن زت دمیضری
 زبوسه زیاده بو وی عاشق
 زندان بکر زبوی وی عزلت
 فی الحال کهایه له لقا به
 زندان کور زبوی وی عزلت
 هندی کون دبو زیاده خندان
 تسبیح دگر کل دعا به

باشی کو عزیز زماجر ایے
فہ الحال کھانہ یوسف الی یوسف
اقا بدر بلند برج عنوان
چند روز بسک تو ای کلندم
کیفانگی بی ملا
اما کو جملعت لباسان
پیدا تو مکہ خوف چو دران
اقرنگه کوته وی بدقت
وقتی کو کھانہ نرف ساری
بے کیف و بوکتہ نپشان
حاصل فریبو لوی سفایک
طبری اجلی خوہ لہما کر
القصب کفن کرن ہلانین
مصری کرپان حمی حیزینہ
شپنا خوہ کرن لوی تصرف

عالم کر یا بامہ لقاے
کوئے تو بیک لفر تو قف
تسکین یکہ دینف زندان
قط فونگی تو ای دلارام
ازدی نہ بمر زینف چالی
خارج بگرم زفر تہ اسان
ازدی نہ رہا بگم ز زندان
در حال کو و زباوی عودت
فہ الحال کتہ مفر شافنا ی
ہندی کو برینہ نک حکیمان
تاثر نکر لوی دوا یلک
جانی وی زقالبی جلا کر
مدفون کرن وکی دزانین
چل روز کرن لسر کرینہ
لجی بکین اہر حال یوسف

روزک و ہر نک دینف چالی
زاری کرو چو کتہ سبحوی
ہرچی اوی کر زبو خوہ ما مول
جبریل امین کھانہ بالے
باری و ہر کر لیتہ عنایت
اقا در زیادہ پر جلدیکہ
فہی خوہ فکہ دینف زندان
زفہارنگی اے تو تا خیر
چینا کو ز خوہنگی رجالک
باری دکتہ لیتہ عیانک
القصب نکر اوی چو اہمال
جبریل امین کو اقا در پالک
اما و ہر کر زیادہ تاثر ہ
باشی و ہر نک ز لوی جبریل
در حال کر یا زباوی خالی

اما کتہ کو سنا ملا لی
باشی کتہ رتبا قفودی
رباری و ہر کر زبو وی مقبول
کوئے تو مکہ اے ملا لے
درک اوی کر لیتہ کفایت
قلبی تکتہ قوی ضیایہ
فہ دردی خوہ بعز و عنوان
عالم تو رہے بعلم تعبیر
ہیف بکین زینہ سوالک
باشی تو دکی لوی بیانہ
فہ خوہ فکر لباوی فہ الحال
اقیتہ در فہ وی جنت چالاک
عالم کر یا بعلم تعبیر ہ
فہ الحال فکر بعز و تعبیل
رجعت کرو چو مقام عالی

Johnson
Chaitan

یوسف و هر زنك قوی رضا بوا
در بیان دوم رحیل باز
اشا کو هبود مرگ خا شن
ناق یکی شل بلار بو
ایدی و هر زنك بنام خباز
افرنگه کرن او ان مساور
یعنی و هر زنك دینف شهری
درمان بدین اوی افنا کین
اف قصه کها شی جهاندا ر
وی کو کو چ مردم ناپسندن
او هر دو مرف با پشو دردان
چینا کو کهانه قمری چاری
رو نشیتیه او دینف زندان
حاصل کو کرن لوی سلامه
یعنی کو تری خدان ملو بی

مشغول بطاعت خدابوا
یکی شربدار یک خباز
هندک کو بیرون اود فائون
بدخو خراب بدلقا بو
پر چیل چپ زیاده غماز
ف شول بکین زبون خواه ظاهر
امر حیل بکین لیشاه مصری
بلکی ز حکومتی رها کین
اما کریان او ان خبر دار
ف الحال شهادت او و فو ندن
مجبوس کرن دینف زندان
وان دی مرفک و کی شمالی
تشبیه ملک مثال فنلان
پاشی و هر کو تری کلامه
ایر و سر اعجب هفتالی

اصلا

اصلا نکران او ان خسونت
پاشی بقضای رب جبار
وقتی کریا ز خواب بیدار
تقریر کو ز بو رفیقان
از بو مزیا نه پر مقیر
یوسف و هر کو تری بدقت
تعبیر کی بالعب نما ک
وی کو کو هندک ز تاز انکو
پاشی قدح تری ز خری
تقریر و هر کو ز بو وی افراز
وی کو کو مدی هندک ز تاز
اف نانو حی لیسری مسه
پاشی کو مدی رفک ز طیران
هندک دکران او ان فغان
یوسف و هر کو ز بو وی تعبیر

افرنگه کرن دکل سکونت
خونک و هر دی اوی شربدار
خونا خو کر بیان اظها
خونک مردیه کلی شفقا
امامه دینف یکی معبر
خونا خو بیرون کی چو علت
طرزی دینف ورنک ادا کر
من دی و هر زنك زنج شهری
امامه دایه شاه مصری
حی بکین امر خو خباز
الایق خوارنا حاکمان
امامه دینف ز بو شی خو
افرنگه دکران لیسری
اصلا هندک کرن کرک ز تاز
تقریر کو ز بو وی تعبیر

عمری نه نماز بویه اجبار
پاشی وهم کو زبوشرا بدار
حقیق تو بکر زبویه مزین
مقبول دی در مجلس شاه
اشاوه کوه وی شرابدار
تعلیم تو بکر زبویه ایمان
هر چی تو پیشی از ادا کمر
تعلیم وهم در بوی وی ایمان
خیزد کرفوی فغان
طهران در کن لیسوی سیران
پاشی وهم سنک شیخ چناندار
وقتی کوی دیو روی جلایه
یعنی تو بیه خیراگا
رحمت بکتی مری رهاکت
یوسف وهم کروی وصیت

وی نه بکر نبی شعی چناندار
اصل تو نبی زبوی خوم خوار
خارج تو دی بعروم کن
القدره والبقاء لله
قلبی مریته کز زبان بیدار
من بعد بیم آری مسلمان
من بعد زبویه بر شا کمر
در حال کوی بوی مسلمان
شاه وهم کز جلا زجان
کوشی وی کرن زبان ویران
اطلاق کرو او شرابدار
یوسف وهم کز روی رجایه
بخشامه بکر در مجلس شاه
دردی مری بوم او شفاکت
جبریل امین کها سرعت

کوه

کوهی تو چارد کی فغانه
یعنی بکتی رجایه شاهی
افرنکه کوی چویه سما
پاشی اوی سربزه زمینی
هیپی اوی کز زب غالی
سوچی مری عفو بکی الهی
باری وهم کز روی قبوله
کوهی تو نبی زبوی خوم کن
هفت سال تو دی لبین محبت
پاشی وهم رنگ رسال مذکور
یوسف کویا خیراگا
حقت لال تمام کویا بجهت
اشا شفی کوی شاه ریان
فارغ ز حوادث معاشان
وقتی زخوی کوی بویه بیدار

سرا خوی نه کروی عیان
خارج نه بکت زبیف جاهی
یوسف کوه شیبون رجای
اشاکته مهدرو کرسی
قیوم قدیم لایزال ۵۵
غفار غفو زیاد شاه
جبریل کروی لوی نزول
من بعد بکر زبوی خوم تسکین
اماتق نبی ز لطف مایوس
خارج تو دی زیاد مسرور
پاشی وهم کوی بقاء الله
باری نکرا او ز لطف مایوس
لازا وهم رنگ بامر دیان
خونک اوی دی زبیف فر
اشاکریا زبان افکار

چندك ز معبري دمصري
اقرنك زوان اوي رجا كز
خونك مديه قوي عجايب
وان كوتو زياده بزكمالي
تغير بيك لمه عيانه
تغير كرو شخه جهانداز
حفت كاي قلو مدين دخون
حفت كاي دكر زياده لاغر
او چون و كهانه كا و اول
هفت سنبل و خوشه داخل
هفت سنبل و خوشه دديكر
اف چون فتلين لوان سر
عاجز كريان حمي معبر
القصره بنو زوان چو تغير
چنا و همدی اوي شرايداز

اينا و هم رنگ زنيف شمري
تكلفي عادي لوان كز
تغير بدن مبن مراقب
ما خير بكت خلدی عالی
چا و اكوته ديتيه دزالي
خوناخو كرو بيانوا اظهار
اما وكي هفا حمي دلون
باشي بي رنگي بون ظاهر
في الحال كرن اوان تا اول
بر سبز و منير و بر سق ر
بر هيشكو ضعيف بر مغير
و هيشك كرن اوي داخل
اما كريان قوي بخير
اصلا قه بنو زوان چو تغير
تغير بنو زوان چو اظهار

شاه

شاه بكياستو فراست
كوتو تو چرا دكي تا مل
دا كشف بكت زبومه تغير
وي كومر فك هيه دزندان
شعله ددتن مثالي ماره
اومايه زياده بز بخير
خوناته دكت عجب بيان
شاه كوه و وي بكت تفتيش
باشي و همدی كواوي شرايداز
امري ته كوي قوي صوابه
وقتي كوه دي اوي گرفتار
يعني كورجا بكم ز شاه
هفت ساله مگر لوي فرمون
شاهم تو بز ان زوي بخيلم
شاه و همدی كوه مگر تو قف

بر سق و هم كز زوي بعادت
مردك تو و زين زبومه قابل
بلكي بكتن زبومه تا شير
دير پنيه اونه ههاته بردان
اومايه و رنگ دنيف چاه
هندی كوي بز ان اومعبر
تغير دكت قوي عيانه
خونامه پيرس بكت تفتيش
اي خت معالي خت بيدار
طاقت مخرن بدم جوا به
اقرنك مگر دكل وي اقرا ر
خارج بكر ازينف چاه
اومايه دچالي خور و مدهوش
شاهم از زوي قوي ملوالم
با چاره كهايه الي يوسف

زليم بدل

اَسَا زَمِي اَوِي رَجَا كَر
 نَشْتِي كَوْتِه كَر لَمِن وَصِيَّتْ
 لَوَا كَوْمِه كَر قَوِي فَرَا مَوْشَر
 اَف دَار فَنَاطِفِن وَفَا يَك
 مَن هَيْفِه هِيَه زَمِن غَبَار كَر
 مَن هَيْفِه هِيَه يَف جَمَا طِي
 پَا شِه وَهَر كَو مَهَا مَنوَر
 اَف رَنگِه هَر كَر زَبُون مَه تَقْدِير
 اَصْلَامَه هِن زَمْتِه مَلَا سَت
 پَا شِي وَهَر رَنگِ اَوِي شَر اَبْدَار
 طَر زِي كَو بَهِيَسْتِي وَر شَا هِ
 مَاهِ كَو بَهِيَسْتِي اَو نَعَا نِي
 تَقِير كَر وَاوِي مَبَار كَر
 هَفْت نَوَارِي سَمِين كَو دِي ر
 اَوْ جَلَد رَاوَلْتِن لِسَالَا ن

...
 du rouge de
 ...
 ...
 ...

نَفْتِي وِي كَر وِلَوِي شَا كَر
 اَصْلَامَه نَكِر لَوِي چَو سِر عَت
 اَف رَنگِه لَفَر تَو مَائِي بِي هَو شَر
 شَاهِد كَو زَبُون يَك خُدَا يَه
 عَارِض نَبِيَتِن لَتِه مَبَار كَر
 مَن بَعْد نَكِي زَمِن مَلَا طِي
 اَو پَا دِشِه حَكِيم وَا كَبِير
 تَا نِير نَكِر زَمْتِه چَو تَد بِير
 بَارِي بَكْتِن مَكِر عِنَا يَسْت
 اَوْ خُون كَر وِر زَبُون وِي اِظْهَار
 تَقِير كَر وَاوِي لَمَا هِ
 تَقِير كَر وِلَوِي عِيَا نِي
 رَو شَن وَهَر كَر وَاوِي بَجَار كَر
 اَمَا وِي هَفْت حَمِي دِلَوِي نِي
 فِي الْجَمَلَه عَلَا مَن لِحَالَا ن

هفت

هَفْت سَال دِبْتِ زِيَا هِ وَ مَعْت
 حَفْت نَبِيَل هَشْتِك نَو لَا غَر
 حَفْت سَال دِبْتِ قَوِي غَلَا وِي
 بَارَان نَبِيَتِن خَلْقِ رَحْمَت
 هَيْسِيَن نَبِيَتِن زِي زَمِينِي
 پَا شِي تَو بَرَا ن زَسَال مَد كَو
 اَزَا نِي بِيَتِ دَخَا صَو عَا مَان
 مَاهِ وَ هَر كَو زَبُون وِي تَقِير
 قَا صِد بِي رَنگِي بُو خَبَر دَار
 طَر زِي كَو بَهِيَسْتِي وَر مَاهِ
 اَمَا وَ هَر كَو تَو وِي شَر مَن شَاه
 كَا نِي جَبَر نَكِي بُو كَر فِتَار
 دَر بِيَا ن جِس يَوْ فَو اَحْوَال
 قَا صِد وَ هَر رَنگِ بَا مَر شَاه
 وِي كَو كَو هِنُو شِي جَمَان دَار

اَزَا نِي دِبْتِ زِيَا هِ رَا حَت
 وِي قَطِبْتِ زِيَا هِ ظَا هِر
 يَك دَانِه كَر نَبْتِ بِنَا ي
 اَف رَنگِه بِيَتِ زِيَا هِ زَحْمَت
 وِي تَر كَر رَهْفِ اَفِينِي
 وِي خَلْقِ بِيَن زِيَا هِ مَسْوَر
 هَر چَو وَ بَهِيَتِ دِبْتِ نَمَا يَان
 قَا صِد فَا بَعْرُ نَو قَبِير
 رَا بُو جَو يَه نَكِ شِي جَمَان دَار
 تَقِير كَر وِر زَبُون شَاهِ
 دِي سَان مَر بَكِر زَوِي نَو اَكَا هِ
 حَالِي وِي بَكِر زَبُون مَه اِظْهَار
 وَ تَقِيَّتِش مَاجِرِي اَشْكَال
 تَكْرَار وِي كَهَالِ مَاهِ
 اَكُون هِن زَمْتِه خَبَر دَار

حالی خوب بکه لمن عیانی
ماه کو بهیستن او جوابه
محبوس کرم بز آن زلیخا
بھتانی پر عظیم بنا کر
تکلیف دکریم بخلو تا خوب
وی ری کو ظم زبوی و مفاد
محبوس کرم او بی بجا لی
حفت ساله رجال مانه محبوس
هندي کو پیم از د چالی
رابه تو هره بیرون شاه
حاضر بکن ورنک زلیخا
تفتیش بکن زوی مانی
عالم بیتن بقصتا مک
قاصد وه رنک کو اف حکایت
طرز کو بهیستن زبویوسف

مخزون بنی د فی مکانه
تقریر کرو دکل خطا به
اف حبس کرو زبوم ماوی
جائے مر اوین ووی فنا کر
ابرام دکریم بصحبتا خوب
اوڑی کریا زبوم پیدا د
افرنک تو بز آن زمن مانی
قط لایقه بوشی بنا مونس
هیران دکن زمن سقالی
تفتیش بکن زرف مناسه
رظفار نکت لوی درینا
روشن بکن بی فعالی
مدراک بیتن بحقیقتا مک
حقیق کرو زوی روایت
وی شاه کرو زیادہ واقف

شاه

شاه کو بهیست زوی جوابه
کوئے بهوڑای زلیخا
یوسف دکن زرتہ شکایت
پاشی وهه کر پری تکم
باور تو بکه زمن شهنشاه
یوسف دسلف زبوم جا کر
افرنک هه بوم زبوی عاشق
هندي کو م کو تو ذی جمالی
پاشی وهه رنک بی مانی
شاه بکیاستو فرست
مطرو دکرور محفک خوب
هندي کو هبو اوی لوالی
پرمرده کرن دینف مضر
نورک وی غار دینف چاقان
در بیان اخراج یوسف ز زندان

فہستہ اند پری کو آ فی
انکار مکہ تو ای دلا را
حالی خوب بکه تری حکایت
شاهینی بیت لستہ مسلم
من بعدنکی زمن تو کرا ہ
دائو کو دخدمتہ حاضر
اصلا خوب زدی زبوم لایق
افرنک بنو لمن مانی
محبوس کرو من او بجا لی
وقت کو بهیست زوی روایت
مایوس کرو ز مجلسا خوب
تاراج کرن زوی بجا لی
بد حال کرن دینف شہری
شیلو کریا زرنک افان
و خلعت کرن بمر و عنون

شاه وهر کو ته پشته کاران
را بن وهر رنگ مکن تو قف
اما کو اوی بخلفی پاك
القصر حمی كو چون بخارك
او چون وهر رنگ بوی مالی
خملك وهر بوی پاك
في الحال خبر كه ایه شاه
عاشق كریا لذي جلوی
شاه بسفاد تو بتو قف
یوسف وهر کو ته شاه مصری
یعنی كو بكن حمی زراعت
اما تو بکی قوی تصود
داینه بساحیا اموری
وقتی كو بیت لفر غلوی
باشی وهر كونه وی همنشاه

تجیل بكن كلی نگاران
بالجمله هون لای یوسف
اخراج بكن زجالی چالاک
خلفت كو كرن حمی تدارك
وان ری قمرك زینف چالی
اخراج كرن بجست چالاک
رابو مشیا كه ایه ماره
اغوشن كرو بره ساری
برسك اوی كرن ز حال تدبیر
تنبیه تو بكن زینف شمری
في الجملة بكن زیاد سرعت
اما ده بكن بکی مد بر
تدبیر بكن نكت قصوری
هر شول بیت روی بنای
قط نینه كسك وکی ته آگاه

تدبیر

تدبیر تو بكن زینف مصری
شاه بفر استوجر است
حتا بكنه ملك مصری
شاه وهر رنگ بوی كمالی
تدبیر كی با عجب بنا كرن
یعنی بكن هون زراعت
تدبیر بكن مثال سر دم
لورا كو دست لوه غلوی
تنبیه كرو اوی مبارك
حاضر وهر كرن زهر جوی بان
باشی بقضاء كبرایای
لا ز كو دیو كرم ز مصری
اقرنگه كرن لوان عطایه
تكرار بكن زینو تكلم
اما بریا زیاده عا شق

داحط نبت زینف شمری
کاری هر شول كرو لوی حواله
تفویض كرو بعز و فخری
هر شول سپان زین جمال
اقرنگه دینم مرداندا كرن
من بعد نبت لوه غلامت
لی جمع بكن زینو خوه كندم
برسی نین هون دوی بلوی
كار خوه كرن او ان بخارك
فخر كی عجب كت قلو بان
حفت سال كریا قوی غلوی
یوسف كو دایه خلق شمری
وان زی كو كرن لوی دعاله
شاه لوه كو بوی مسلم
بختی وی بوی لوی موافق

سپیل و هم بود وی زمانی
 لی حزن کلهک دراه یوسف
 یوسف کو بکت لری مور
 قانغ بستن بوی صدای
 پیرک هبور دکل زلیخا
 کافک ند بو زوی جدایه
 افرنگه کونه وی زلیخا
 یوسف کو لری بکت مور
 دسته مریکریک نگار
 مسموع بکر زوی صدای
 یوسف بفرخ خسر و لای
 پیراکومه کونه بویه واقف
 افرنگه بوری بره طریقی
 ای کردیش کج روی ستم کار
 جارك نه نکر لمن تا یوسف

حسرت لوی پاریک ز نانی
 امان کرو اوامو سفسف
 دنگی وی بست لوی ظهور
 مسور بست بوی زندای
 دانه کو دخدمتی مهیا
 جائه خوه دکر اوی فدایه
 دسته مریکریک درینفا
 زفقار بست زته فتور
 از نامه رجسرتاوی مار
 بلکی بکتن لمن دواوی
 عازم کر یا دری عیانه
 رابوز جهی خوه بی توقف
 افغان دکر ز بوشفق
 غدار غدیر بر جفا کار
 بچور کورمه از ز یوسف

حسرت

حسرت له هفتیک بنا ره
 خوزیا کونبو ما از ز دای
 روزامه ز مغرب بنایه
 یوسف قه نکر لوی نظاره
 افرنگه کته معرضان دای
 پاشی کو پری چو بی خوه
 بوتک وی هبور زیاده زیبا
 مقصد بکر المن ته حاصل
 هندای و هم رنگه بته پرستم
 شان ته همن ورنک خلاای
 کیکو کریم سما سنور
 باری اووه به شریک تک تا
 یوسف کانه کانه
 بیل اوی کر پادشاه
 کفین زلیخا برای صتم

بختی و کورش بتن چرخه
 حالی مخراب وای وای
 دردی همن ز بود وایه
 هندای کو دکر اوی هواه
 یوسف فکر اچویه سراسر
 تسکین کرو د خانی خوه
 افرنگه کونه وی زلیخا
 یوسف بکر لمن ته مائل
 سپیل نه گرم زیاده مستم
 برپس مر او بد لقا ای
 افرنگه کوریم زمین مدور
 خالق اووه به نظیر همتا
 یوسف کانه کانه
 ممتاز کرو بتاج شاه
 وایمان آوردن برت عالم

یوسف کوریم زمین مدور
 یوسف کوریم زمین مدور

ای پسین مر از بره فرست
حاصل و هر رنک بقلب پینا
فوالحال اوی دی دوی بحالی
تکرار ز نوقفه ماه کنعان
عازم کریار بوی سیری
دینا کو پری ز نوشفق
گافک سکنی قوی کرین کر
یوسف و هدی زینف شری
وی دی دگش این افغان
یوسف فکری پری کوناس
کو رت نه چه حال ای ز لیخا
هفتی نه چیه لمن عیانکه

اصلا منه ندی زرت کرامت
فرنگ هم پونش اوی بشکینا
اقل رکو برت عالی
رابو مشیا ز برج ایوان
داسیر بکت خلق مصری
فوالحال کهایه نیف طریق
فر یاد فغان پزانین کر
پیرک برفغان کهایه نیف ری
دیک وی دجسته بزج کیوان
پاشی بی زنگی بی نلا کر
افرنگه فغان دی دلارا
دردی نه چیه لمن بیانکه

اوشقنا زلامعیون او دنکه دکو
ای خسروی کسو زاجمال
الکون تو بزبان زفر قنانه

یوسف خوب
ای منبع معدنا جمالی
کو ز بوم بزبان زحسرتانه

دیرینه به بونه از فقیر م
یوسف کو بهیست زوی جانی
پاشی و هه کونه وی اسپری
اظهار بیکه تو معجزاته
هو یک پری ز دل کو کیشا
اگر زد قوی بو هویدا
یوسف حیری ز رفی مائی
افرنگه دکو ته یوسف خوب
تزوج تو بکی خواه ز لیخا
یوسف و هه کولمن قصوره
افلا که پیره بی جمال
پاشی و هه کو ز بوی جبریل
حینا ز خدی بکی ز جاری
چاقوی دی دکت خدی کشتا
یوسف ز خدی ورنک دعا کر

سفیله ز لیل پراسیرم
تا شیر کردوی خطا به
کر عشق هبت لک فقیری
ظاهر تو بیکه ز خواه صفاته
افرنگه کوبل ز برد ایستالا
بهتی کریان زیاد پید
جبریل امین کهایه با بی
ای نامه ز بونه امر مرغوب
نومیده نکی اواد لاری
چاقوی همن زیاد کوره
حسنا وی همن کوبه کمال
رایه بلکه تو بیکه دعاه هلیل
مقبول دکت زرت دعا ری
رهنای دکت لوی اعاده
باری فکری قوی کشتا کر

جبریل امین پر خوتیلا
بو کلبن کلشنجا جالی
باشی بی زنی یوسف خوب
بحسام کهایه وقتی کردک
اما کو پری دپردیا خاص
ناده اووی دی کو پریه رانوه
یوسف وهه رنگ بو کمالی
فخالی پری ز پری رابی
درجک وهه رنگ ز نقره خانی
مخفوط کروزیاده مستور
یوسف وهه رنگ بعضی نازی
تپراهد فاصد فی مثالی
اوشکس قمر کمانه بر ج
هندی در کن نشاط شادی

در بیان قحط یوسف

حسناوی ز نوقه بو هویدا
دیسنا کو ز نوکها کمالی
ترویج کرو ز بوخوه محبوب
اصلا و نمالو و جو فزک
قلبی وی دیو زیاده رقاص
یوسف کو ز پریه ز نابی
حسنا کو کهایه زی جمالی
هندی فرح زیاده شای
حاضر وهه کراوی کلندام
اما ز کتایش قوی دور
عازم کریا بدل نوازی
لی کن کرووی بوی لوی
بون قابل غصیا اولوج
اوهردو کمانه وی برادی

هفت شد توقف

اما

اما بقضاء رب رحمان
یعقوب وهه رنگ کرد محبوب
اما ز کران یکی مجر د
عاجز کریا ز قحط دهری
یعنی کو کیم ز شری منور
یعقوب وهه کوه وان پیا
بیزن دکتن لته دعا ی
زهار و نیکن اف فراموش
اودی وهه رنگ مثال خوبان
یعقوب وهه کراوان وصیت
فر ند وهه رنگ ز شری کین
فارغ ز حواری دهری
وان دی زا اول ساری عالی
واندی مرفک ز نیف ساری
واندی کوشا سی ماه کنفا

قحطک بعب کو بود کنفا
اماده کرو بعضی اسلوب
اقرنکه کرو لیا خواه پیوند
ده کر بتما شهنانه مصری
ببین بنشاعز و مسور
امالی شهی بکن سلا مه
بیزن دکتن لته شای
زهار و نین لیا و مدوش
عودت وهه دکت دکل جویان
توصیه کرو اووی بدقت
رابون بحالت بعنوان
او چون کمانه شری مصری
اما چه سال فلک مثالی
ز و نشیته اودت جلوی
یعنی کواوه دبرج ایوان

يوسف كونه كره فانه
يوسف وهم كونه بيشه كاران
برسك بكن هون مكن بها
بحر قري چه بر جكينه
تفتيش بكن روان عياني
القصر روان كرن سواله
وان كوهه رنك رنك كنهان
عالم كريا بما جري
يوسف وهم رنك بر م ايمن
افرنك كوي اوي عيانه
هنوع طعام بيك مقابل
يوسف وهم كور بوبرانه
وان كور بوزان رنك كنهان
لورا تو بوزان لبامه خطه
امر دوازه بر اهو رنك كنهان

تحقيق دكر كواو برانه
تفتيش بكن كني كاران
كاري وهم رنك چه كاروان
لعل كهري چه در جكينه
تكليف بكن بي مكاف
تحقيق كرن روان ماله
امهاتنه دابن هنك نان
اينان كهانيف ساري
يعني طعام خوب شيرين
اينا وهم رنك رنك برانه
افرنك كرن اوان تناول
حالي خواه بكن لمن بيان
امهاتنه دابكي توا حسنا
اصلامه هنن جبك رحنطه
باور تو بكن بعز واسلوب

اما

اما كورنيف مدبر ايك
روزك بمرادنيف دشتي
سيران دكر اوا كلندام
وقتي كريا زبانه غافل
يوسف وهم كونه وان جوابه
تحقيق كور كواو دروغه
وان كور كور بكن تو باور
بابه مزياده بر ماله
كاري وي فغانو هر كرينه
هندي كور ديزتن كلاوان
يوسف كور هيستين او معان
پاشي وهم كور بوبرانه
بيعا خواه بكن مثال مردم
نقدی خواه اوان زبوشري
ايناهي كور دانه يوسف

بلكي نه براوي چل يكه
ره شبنهي طيركي بهشت
بر فريخ ريو اوي دلارام
افرنك كرن كران تناول
قوله وه زبانه به كها صوابه
هر چه كوي وه كوي بي فروغ
اي بد زبند بد زانو ر
بالله دكت هنر خيال
الان زبوي بر حزينه
رهنای نهاد هدر و چاقان
اما شوطه عجب هفانه
نقدی وه هيده بكن عيانه
تسليم بكم زبوي وه كندم
موجود كرن زبوي بهاي
يوسف كور بكن اوان توقف

افرنده گم لوان عطا کر
یوسف در فی حالدا هفا سنے
بارد بران فکر نسا مے
یوسف وه رنک بسو دقت
اما وه کر لوان وصیت
یعنی وه رنک پیر کنفا
بیزن دکتن زتر جاری
هپی دکتن تو ابن یامین
ارسال بکی بشین مصری
اخوان وه رنک بامر بشین
بحشامه کهایه پیر کنفا
وقتی کو کھانه باوی فرزند
یعنی کو ز حال شاه مصری
ایا بمشالمه مسلمانان
حاصل کریا گو وه امال

اما کو بران لوی دعا کر
رابو وه رنک بقلب جانے
نقد بران دینف دانے
اخوان کرن زباخوه عودت
اخبار بکن زیاده سرعت
افرنده سلام بکن بعنوان
یعنی تو بکی لوی دعا ی
دستوریدی برسم ایمن
اود بکتن زیاده فخری
رابون زباوی چون کنفا
هندی کو دکر بکا و اففا
تفتیش کرواوی خرد مند
ایا دکتن بدین فخری
اقرار دکن بدین ایمان
هون شرح بکن زبوم احوال

وان

وان کو کو اوی زبوم خطر
اگر امد کر بعز شاسه
بارتری اوی زکندم
اوی بمشالمه مسلمانان
اما بعدالت حلیمه
توصیه کرومہ پیام
یعنی وه رنک برسم ایمن
چندک بکتن باوی تسکین
باشی بکی پیر کنفا
جارت وه نگر من تا سف
دیساکو زبوم حید ایمن
دردی بکی بسن هفن زبوم
قلب بر زیاده بر حیز سنک
امید مکن باین یامین
وان کو تہ پدر مکه توافقا

حشامه د قلب وی اثر کر
هندی کو دکر بکرمه مباحه
افرنده گم کر مثال مرد م
اوی بصلاحتو یامان
کویا کو ز نسل ابراهیم
اکنون دکت لت سلام
ارسال بکی تو ابن یامین
وی شاه بکت زبوم حسین
تقریر کرو باه اففا
موم کر موه از ز یوسف
دعود کن هون باین یامین
رحمک وه هفن عجب زبوم
کارمه فغانو هس کر سنه
لورامه هفن جو صبر تسکین
ای پیر عزیز پیر کنفا

اخبار و بکر بوخوه سکن
اوژی بر او کویسته مصری
باشی در هزار کویا لان
وان در کوی در اف دینف جوی
یعقوب بی حال ما بحائب
او هاند فصاحتو کلیمان
شاه و کوی را بو و کتدم
افرنم در کوی بوم ارگام
اخبار مکر بو و تحسین
پاش و هر کویان وصیت
وقتی و کوی هو کمان مصری
هریک زوه در ی یکدا
افرنم هر مکن سکونت
القصر کمان قرب مصری
امایه رنگی ابن یا مین

دستوریده باین یا مین
وی شاه بکت زیاده فخری
حاصل فکرن در جوی لان
شاد ابر بو ن بی مای
تحسین کوی بفر صائب
افرنم در کوی بو غلامان
نینه دستخا و تاوی مردم
تقدیر و کوی بو و انعام
دستور ملب این یا مین
من بعد بکن افصیانت
تفریق بین دینف شهری
تفریق بین ددر یکدا
لاحق و نه بیت رنگ خست
فرد کوی بچون دینف شهری
ادراک ندر کوی بیا مین

لورا کوی بغیر زبان عمران
هند کوی پر سیا رخا لقی
افرنم نکر طریق پسیدا
اما و هر رنگ زیما محو ب
جیریل امین زعرش اعلا
کوی و هر رنگ زبوته نکرین
اما کوهن زر خبر دار
زایه تو هر او بیبینه
یوسف بویر را کب جمازی
کوی تو خیر چه اسمان
پاش بی رنگی ابن یا مین
بر جامه بزبان کوی شهر کنعان
از کوه هر کوی در ج یعقوب
از هیفد کوی رنگی
لورا کوی ری هو خبر دار

ظاهره تری بو زوی خبر دار
عارف ند بو کسک بنطق
باشی کوی را دشر و نسا
بختامه بین زوی فخری
باری و هر کوی تسکد
وهاتیه بو تر ابن یا مین
او مایه زیاده خوار و بیزار
تا خیر مکه او و ورین
فیه الحال کهایه دلتو زوی
ایا کوهری چه خاندان
حالی خوه کوی بو و تعیین
تحقیق هر بکر من توای جان
نسل نسبامه پاک مر غوب
یعنی مر بی ساری شاره
لومامه زیاده خوار و بیزار

هر لون طعامی مکرر	امان کرد و اوی سمنبره
و خونیک مثال اسما	خسید قریف دان
کویانه د کورنیف جنانه	اماده کرد و اوی جواسنه
خوان جفیا سر طعمای	تقریر کرن زهر پیاسه
وان دی کوچ شکی عجایب	شکی بریان زوی معایب
خیر کرن ~~دینف دیوار~~	اومانه لوی قوی عجب دار
واندی بمثال شکل یوسف	اومانه بساحیاتا آسفا
چلده گری لفر عیان	جنامه گری لفر بیان
هر چه گری لیوسف خوب	منقوش کرن آقا با سلوب
سرامه کته زبان عاکره	امرد کو بین زیاده نادره
باشه بدره و هم رنگ بدردن	دستی خواه زنان او ان کیشانه
یوسف و هم کو بخون زنا	ایا و چه دی دینف مکاری
وان کو عجب خیرین امر	افرنگه زیاده منظرین امر
لور امر دینه دینف ساری	شکلک عجب دینف بنای
امامه هسو عجب برایک	بلک نه بر او کی چایک

ایا بتر اهی هفائلک	یوسف و هم کورن سوائلک
از هاتمه فر جمله اخوان	وی کورن بزبان زنیف کفان
تقریر بویین زنیف شری	وقتی و کورن کمانه مصری
از نامه لها بدرد اینا	امر بونه ورنک زهف پریشنا
افرنگه گری دوی ساریت	یوسف چیسرتن اف روایت
کیفاوی قبو دکل برای	رابو بخور ابره ساری
فالحال کمان و ک غزنف	حاصل مشیاب برای دیکر
تسکین کرن دکل برای	اوژی کورن کمانه وی هساری

وقتی که نوشته در دیوار توقف

در بیان احوال ماجرای یوسف

رؤزک و هم رنگ دینف ساری	یوسف جمال دل ربای
اما کور حال ماجرا خواه	رابو و هم رنگ اوی زبر خواه
هندی اوی دینف ملامی	حتی کورن ماجرای جاری
خیر کرن و بزرمط لدا	شکل خواه بران اوی مجلد
منقوش کرد و ورق مثالی	فالجمله دوی ساری عالی
افرنگه بکن زبو خواه عبرت	یعنی لبران بیسته حیرت

هر چند زیاده رند محبوب
شکل کومدی مکرناستف
روزک وه رنگ زوی کشته
اما بقضای رب عالم
کافک مشیاد کل جلدی
یوسف زبران نکر جو حسین
بجلس وه رنگ زوی بلا بوی
اما بق رنگ ابن یامین
یوسف وهی کرد بجایب
یوسف وهی کرد بوی سفارش
مردک هیله وکی چرای
ناروی بزانه ابن یامین
زایه تو هره دکل خبر ده
فرنگی کهایه ابن یامین
عمی وه کونه وی هفای

تسمیه بدان یوسف خوب
لوزا بمثال شکل یوسف
رابو مرگوه هانه دشته
و فی کریار بامه خالی
خوارن تو بزانه کرجیای
بجی بکین امر زاین یامین
یوسف بعب زیاده شایو
افرنگه هر دگر بیاوی تسکین
زیبا نظر ووی کوا کب
زایه مه هیله خوا هشی
عموتیه وی دینف ساری
اومایه زیاده زارو غمکین
لوزا کوزیاده او بدر ده
افرنگه کروی بیاوی تسکین
دایه تو بی دکل جمالی

قام

قام تو بی بجز وناری
شکل نه مثال شکل یوسف
قدانه مثال قد یوسف
فرنگی کوهیست ما عجایب
یعنی تو بزانه زین جوابه
یا وز تو بیکه گوید کنگنا
یوسف تو بزانه برایه بونه
افرنگه زوی کوا ابن یامین
اما وه رنگ ز دست افین
افرنگه دگر الوی باری
جارت بدیامن او برایه
فرنگی وه کونه ابن یامین
جارت بچو از پدر بیسنم
تشبیه بر وسک برق خاطف
تقیه کرد دکل بیامه

مسور رب بسرفرازی
چشم نه مثال چشم یوسف
طرحانه مثال طرح یوسف
تقیه کرد بلفظ صائب
یوسف تو بزانه زبومر بانه
جدیمنه او بجز عنوان
ما جبره بر جرایه بونه
وقت کوهیست بومضامین
بهنش کرد الی سر زمین ه
یوسف تو بیکه لمن دیاری
کافک بدیامن او چرایه
الجارت بیکه ز بوخو تسکین
از دخیبری زبونه بیسنم
فالحال کهایه ال یوسف
افرنگه کونه وی کلامه

از چومه که نامه این یامین
حال نه در نامه در عیانگر
تکرار و هر کوز بووی یوسف
زایه توهره زبومه بسینه
ایدی قنکر اووی چوستکین
کوز کوز بد زبوم نازی
زایه و هر زنگ چینه باوی
چینا کوهایه زی جمالی
یوسف زری خود بر نقابه
چینا کوهایه ال یوسف
چینا بی رنگی این یامین
شعل خود کوز اووی دیاری
اختر و هر زنگ ز دست اقمین
یوسف و هر دی کواق فنایه
رو شبتهی بنام خنایه

کافک مکر و لب اووی سکن
اوزی کوز کوز قوی فغانگر
جان من اوونکی توقف
اولعلکی پاک پر کز پسته
تکرار و کهایه این یامین
کازی نه در که بدلتوازی
تسکین بکه دمک در کلوی
شاداب کزیاریدی کمالی
اختر نه در کوز دکت فنایه
هندی کوز کوز اووی تا سفس
وی دی کوز مهک بعز این
اختر و هر کوز فغان زاری
بیهوش کزیالسر زمین
هندی ز کلافی کوز عطایه
رنگی وی قوی بووی کلافی

باشی

باشی بی رنگ بووی بیدار
اغوش کوز اووی کوز یوسف
یوسف و هر زنگ زوی شبای
بای مچه حاله از نزا نسر
باشی کوز بووی این یامین
روزا کوز کوز باوی رحلت
اکنون در مقضای اینی
او بووی زیاد پر جگر خون
سارکن قه فغن مثل افان
افنگه دکت زبونه افغان
همشیره نتر بنام دینه
اومایه زیان ز رو غمگین

در بیان تدبیر یوسف با این یامین

باشی و هر کوز بووی یوسف
یعنی توهره لال اخوان

عاشق کزیالحسن بیدار
یوسف کوز کوز بیدل عوطف
تفتیش کوز ز حال با نی
تقریر بکه کوز از نزا نسر
اعلام کوز بووی مضامین
کوزیا کزیالوی قیامت
حتی بنهاد کت کزیی
هندی کوز بیزن دگر کون
رهنای بناد هر دو چاقان
افغان دچپه بر ج ایوان
اوزی کوز بووی بر جینه
اکنون فغن زبونه تسکین

و بنداشتن او بر اسم و این

زایه توهره مک توقف
اما تو بیره مر چو نیشتا

زهار میر کو یوسف خوب
ازد و هر رنگ کو زبونه تدبیر
باری در بران ترفند کند
شاداب بچن زبانه اخوان
از دست بکر باخوه محفوظ
چندک تو بیک لبامه تسکین
کاری تیر بکر بعز و عنوان
چنانکوهیستین آفر یوسف
رایو و هر رنگ زینف ایوان
بختک و نگر او یوسف
تکرار زبونه بعز و عنوان
وقتی کوهال ما سه
افرنکد کو زبونه بران
وان کو و هر بعز و حرمت
رحمی تو بیک لبامه نظر که

من دی و هر رنگ بعز اسلاف
اصلدینین زبونه تغییره
ازد کو بکر مثال سر دم
عازم اولال بین اولال کنگان
امهر د بین زیاده محظوظ
پاشی بی نشاط رسوا یین
پاشی تو بچی زبانه ای جان
من بعد او ی نگر تو قف
فیه الحال کهایه ال اخوان
اصلد خبرک نگر تصرف
یوسف و هر رنگ بر کو اپنان
ماه کو د بکر لوان رنگاره
طلبناوه چیه بکن عیان
ای خسرو بارگاه شفقت
و مشکلی بومر تو حل که

یعنی

یعنی تو بدی زبونه کند
یوسف و هر رنگ زبونه اخوان
وی گیل دیار ابن یامین
پاشی و هر رنگ زبانه اخوان
امتا بعز رنگ یوسف پانک
حاضر او ی نگر زبونه اخوان
تنبیه کر و لرد در ذراک
تجیل لایم لال اخوان
وقتی تو لوان بی مقابل
یعنی کوچر و کر خیانست
افکار من مکن عنادی
شاه کو در کتن لوه عتاب
شاه مریکت زبونه کاری
داجینه حضور شاه عالی
یوسف و هر رنگ مریکت در ذراک

افکار زبونه نکی من ناد م
افرنکد بکر کیم کو احسان
مستور کروا وجهان بین
عازم کریان کی بچنه کنگان
رایو مرفک بعز ادریاک
دامنه بکت بچنه کنگان
رایه فکری او ان تو چالاک
کیلد مری او ان بچیلون
امتا تو بیک قوی بخار دل
کیلد مری و کر قباحت
کیلد مری بدن مکن فاری
طافت و هفین بدن جواب
راین و هر رنگ بد لوانی
فصلد خوه بکن زرقه ماله
عازم کریان زبانه چالاک

فِي الْحَالِ كَهَائِهِ إِخْوَانُ
أَفْرَنْكُ جَبُوءُ وَكَرْبَاحَتُ
أَزْرَهُ وَكَرْشَهُ جِزْمَانْدَارُ
يَعْنِي وَجْهَ دِزِي زَوِي كَيْلُ
كَيْلُ وَبَدَنُ مَكْنُ بَهَانَتُ
أَزْبُومَةُ بُوهُ قَوِي خَبَرْدَارُ
وَإِنْ كَوْمَهُ هُفْنُ كَمَا زَبَكِيلُ
قَاصِدُ وَهَمَّ كَرِزِيَاةُ تَفْيِشُ
جَارِكُ فِكْرِي بِرِسْمُ آيِينُ
مُخْفِ كَرِنُ دَرِيْفُ جَوَالِي
أَيْدِي قَرْنِكُ أَوِي تَوَقَّفُ
يُوسُفُ وَهَمُّ كَوْمُ بُو بَرَانَتُ
بَاشَتُ كَوْمُ كَرِزِيَاةُ فَرَارَةُ
لُورَانَتُ دَكُوكُورِي دِيْعَمُوبُ
حُرْمَتُ مَرْدِكُورِ مِثَالُ مَرْدَمُ

أَفْرَنْكُ دِكُورِزِيَاةُ أَفْغَانُ
أَفْرَنْكُ جَبُوءُ وَكَرْبَاحَتُ
لُورَانَتُ زِيَاةُ بُوِي أَظْهَارُ
أَفْرَنْكُ بَخِيَانَتِي وَكَرْمِيلُ
مِنْ بَعْدُ مَكْنُ زَوِي بَهَانَتُ
كَازِي وَهَمُّ دَكُ شَهِي جِزْمَانْدَارُ
أَصْلَامَةُ هُفْنُ بَكِيلُ مِيلُ
أَفْرَنْكُ دِكُورِزِيَاةُ أَدِيْشُ
وَيَدِي كَوْمُ دِيَارِ ابْنِ يَامِينُ
عَاجِزُ كَرِيَانُ زُفِي مَائِلُ
وَيَكِيلُ بَرُوكْهَانْدَةُ يُوسُفُ
كَيْلُ مَرْدِي وَكَرْبَاحَتُ
أَيَاوَهُ نَكْرُزِيَاةُ جَوَاعِرَةُ
أَوْبَاكُنُ بَاكْبَارُ مَرْغُوبُ
بَاشَتُ كَوْمُ دَرِ بُو وَهَمُّ كَنْدَمُ

ظاهر

ظَاهِرُ كَرِزِيَاةُ وَهَمُّ خِيَانَتُ
وَإِنْ كَوْمُ تُوْرُ بَوْمُ بَادِ شَاهُ
تَصْدِيْقُ بَكْرُمَةُ مَضَامِينُ
ظَاهِرُ كَرِزِيَاةُ بَزَانُ مُحَقَّقُ

در بیان حسن این یامین برای کیل

يُوسُفُ بِنُورِنُكُ ابْنِ يَامِينُ
إِخْوَانُ حَسِيْبًا بَكْرَتَاوِي
أَفْرَنْكُ دِكْرِنُ أَوَانُ تَاسُفُ
وَإِنْ كَوْمُ شَاهُ مَكْرُ عِنَادُ
بَابِجُمُ دَكُورُ بُوْتَةُ نَفِيْنُ
أَمْرُهُ بِنُورِنُكُ زَمَةُ تُوْفَرُكُ
يَعْنِي كَوْمُ جَارِي ابْنِ يَامِينُ
تَكَرَّرُ زِنُومَةُ يُوسُفُ بَالِكُ
سُوحُ وَهَمُّ هُفْنُ أَوِي خَطَاكُرُ
أِعْرَاضُ بَكْنُ زُفِي مَائِلُ

أَفْرَنْكُ وَكَرْمِيلُ قَبَاحَتُ
هَمْدِي دِكْرِنُ أَمْرُهُ مَبَاهُ
كَيْلُ مَرْدِي زِيَاةُ ابْنِ يَامِينُ
تَصْدِيْقُ بَكْرُمَةُ تَوَاطُقُ

آمدن اخوان نزد یوسف به میل

مُحْبُوسُ كَوْمُ بَرِسْمُ آيِينُ
هَمْدِي دِكْرِنُ مَلْدَلْتَاوِي
رَابُونُ كَهَانَتُ إِلَى يُوسُفُ
حِفْظُ خَوْمُ بَكْرُ زُفِي فَسَادُ
أَفْرَنْكُ هُفْنُ زَبُوتَةُ حَسِينُ
مُحْبُوسُ بَكْرُ لِبَاخَوْمُ جَنْدُكُ
جَنْدُكُ بَكْرَتُنُ لِبَاةُ تَسْكِينُ
تَقْرِيرُ كَوْمُ أَوِي بَادِرِيَاةُ
كَيْلُ مَرْدِي أَوِي فَنَا كَرُ
لُورَانَتُ وَهَمُّ بَاعِثُ فَعَالُ

کيلد ملباوي کر ظهوره
چينا کو بهيستين افر زيوست
وان کو وهه رنک مثال مران
هرج کو بهين ام فنا کين
يوسف حسيان في عنادي
اما بسک هبوي قابل
يوسف وهه کوته وي بدقت
نيت کر نه کو اين يامين
هشيار ربه زوان غيوران
افشده بک ملبه برات
اصلد بسري نکر هفان
ظهري در عمان اوي کو مضدا
پايش کو عي وي چون زندان
صوتک قه بنوزوان جو پيدا
پايش وهه کوته وان هودار

اطلاق بکم قوي قصوره
افرنه کو بون زياده واقف
نفره بکين ام چينه زندان
افرنک براي خوره ها کين
عالم کريان في فسادي
داناي علوم علمه کامل
رابه تو بک زياده سرعت
خارج بکن او بحيله اير
ظاهر نکن اوله قصوران
قوة بچين زوان عيان
في الحال کما يرنک عمان
قوة قه نماوان در سدا
نفره کو کين باه در داز
رنک قه بنوزوان هويدا
رنک قه بنوزوان جو پيدا

وان

وان کو بسک زياده محبوب
ظهري در عمان اوي کو مضدا
لوراقه نمازمه جو قوت
او بکر زي بکر ام تود عابو
يوسف کو سها نديرا خوندي
اقرنگه کو زبو برات
بغنه وهه رنک بحيله اير
اخبار بکن لمن نظار
يوسف کو پي خوي مبارک
تشبيه وتد کو دايه غبري
ديوانه مريان در نيف بناي
افرنک زمي کو پين کرامت
وان کوته موه کو اي شهنشاه
مستور بکي جمع جرمان
ماه وهه کو ممکن جو ابرام

اما کو زياده پاک مرغوب
قوة مه نما در ملبه سدا
من بعد هفن زمه جو قدرت
کوياکو ز نسل انبيا بوا
وي کو کو ز بوجه هون بدرن
ايا و جرد کيفان
خارج بکر اوه اين يامين
بسک مه هير بکم دياره
مرفوع کرو اوي بمارک
لرزين دکت ساي ممری
تشبيه رنک لبر هواي
اصلد قه نماوان فراست
حافظ بسين زبوت الله
اخباره نکی ز خواه تو حرمان
اخباره نکی بعن اکرام

داخوار مکن باین یا مین
باشت کو بر اهان کنعان
یعقوب و هم گرزوان سواله
وان کو کوز بوم شاه مری
دستور نلایین یا مین
یعقوب کز یا قوی الکرناک
دیشاوه کوی من کز هفانه
وان کو و هم زنگ بی اداری
لوراکو اوی بسرقه میل
شاه یوقار و عزو تمکین
یعقوب کو بهیسته اوجوبه

دربیان محروم شدن پیرکنفان

یعقوب ز بوخوه حزن خانه
اوجو و هم زنگ دو و نشین
افرنک ز در یوسف پاک

اود بکن لبامه تمکین
افرنک کون زیاد افغان
یعنی دکن هون چراملاک
جیل و هم کوزینف شهری
محبوس کوز جیله این
افرنک ز بو زیاد غمناک
حال وی بکن لمن عیان
ای پیر عزیزمکه نلاری
رابور شهی اوی رزی کیل
دستور نلایین یا مین
جر کوجگری وی بون گیابه

و کوشدن یوسف بجهله اخوان

ابار کرو اوی عیان
اما کو بکا پیر این کر
محزون حزن بچشم غمناک

پاشی شفی

پاشی شفی کته منامه
وی دی کو بخون عزیزان
عزریل دماخوی بنماکر
عزریل و هم کون پیرکنفان
ایدی مگری بحال یوسف
یعقوب بهیست زوی ماله
کوز مهیه قوی ملاک
ایا قدریه ت ماه کنعان
عالی هوز ازیف ماله
از هیف دکر لمن عیانکی
پاشی و هم کوز بووی عزریل
یوسف کو پیش دهفانه
دخلك م نه کرد جارک یوسف
اماتو بز ان دینف سماکی
اوبوی لر کی شه نشاه

فارغ کرد یا زهر پیا
اما کز یا محیرو ما نت
یعقوب زیاد اوی نسا کر
افرنک کوز چراتو افغان
من بعد مکه لوی توقف
افرنک کوز زوی سواله
ازد کو بکرت سواله
جارک وی ت بر بعز و عنوان
لوراکو کوزرت سواله
حالی وی چیه لمن بیانکی
ای پیری عزیز بی تو تبدیل
اما کو پیش من عیان
ز هزار بی زبی وی خائف
سموع م بو بی اداری
مز کین ز ترا بی نواکا

تایله بویه او بیاید سنا ه
باشی وهه کوز بوی یعقوب
قلبه مه بوی قوی نه سنا کز
اما جوی وی از نزا نس
تکرار ز نوقه بیک رحمن
حدی مه هفن لته عیان کز
از نامه ند جناب باری
ای پیر مکلمین تو ابرام
یعقوب وهه رنگ بی جواب
باشی کز یا ز خواب بیدار
افرنگه دمغضا کرینی
هندی کوز بوی خوش زاری
یا ارحم یا رحیم رحمن
شاداب بزم بوی یوسف
افرنگه کوی دعا رحمن

عالمه دگین بوی مباحه
باری تو کوی زیاده مرغوب
کویا کوز بولین نما کز
تقریر کوز از نزا نس
افرنگه کوز بیک پیر کتفان
طاقت مه هفن لته بیان کز
از دی وی جوان بکر دیاری
من بعد بکر زبوی خود ارام
کویا کوز دزد انقلوب
اما کویا بدل بریندا
وی سجده بیه روی زمین
زاری دکهان عشق باری
احسان بکی تو ماه کتفان
ایدی بستان لمن تا سنف
جشامه بستان ز جمله اخوان

وان کوی

وان کوی تو مکافه دعا
یعقوب وهه کوز جناب باری
اوساع سلیمه پار شاه
اما و بکر کوز تحت مصر
خارج بکر اوه ابن یامین
وان کوز بدربک تو باور
بلک کوز نسل انبیایک
رجل خواه اوی دنیف ساری
لر زین عجب کت دواران
افرنگه مدی زوی علامت
ام پاک بین ز خاک غبری
خیر بیک تو نامیک پاک
امری کوی بکین زیاک فخری
یعقوب وهه رنگ بزم اسلوب
هیه دگین امر شاه مصری

یوسف چوی منزل افنای
ای شق وهه کز لمن دیاری
خونامه زبومرا کوا هه
بیکر بسوا بخاک غبری
من دی بکر از بوی و حسین
شاه کومدی قوی دلاور
بجز وهه رنگ زوی بنایه
چینا لیزاند دنیف بنای
بو توزوغبار زهر کناران
اصلا فتمارمه کرامت
دیسامه فیریک شهوری مصری
انشا تو بیک بزم وادریک
افرنگه بین بچینه مصری
خیر بکر دی نامیک خوب
رفعامه بکت ز خاک غبری

لورام هبوج کوهک پاک
جانم زبوج و پرافدایک
ازبوم حیزین زبوج فرقی
ایاقه روایه او بدردان
حکاک ورنک برسم ایین
کرد بکتین دجال تسکین
ازبومرسته قوی خبردار
کنک رزیه اوی زت کیل
محبوس تو مکه با فترای
حبساوی زیوته پر خرابه
سوج ووی بکه زیاده مستور
کردی کو بکی اوی ره های
کردی تو بکی لباخو تسکین
یعقوب بی رنک نامیک پاک
بجیل کرن کوی ریعقوب

زخمک قد نپستو زحکاک
دیرینه او زمین جدایه
طاقت مرفهن زاجترای
هندی کو عیسنه او زرنان
نافی وی نفیسه ابن یامین
اصلاقه هین زیوته حسین
بهتان نه کوزبوج و اظهار
والله هین بسرقه میل
حفظاخو بکه زرفی بلای
اطلاق بکی قوی ثوابه
بجارت تو بد زبوج و دستور
ازدی کو بکه لته دعا یه
ازدی کو بکه زیوته نفیرین
ارسال کرو بعز و ادرایک
فالحال کمانه یوسف خب

نام

نام بی رنکی زان یوسف
مفتوح کرو زردل نظر کر
وی نام کمانده طلعتا خو
رو شبعی طاقی دیاران
اما کو زرد پیری کتفان
نام کت محفلا قیوی
زابو وه رنک بعز و تمکین
اخراج کرو اوی زجاری
واقف کریان بر زحالی
وان کو تو زبوم پارشاه
کریوسف خو بکه تو اظهار
پرورت امر جمی خجیلین
ام هیسف دکین رت شهنشاه
دست ممد دامنای شاه
یعنی ممد دفتر اعتیقان

اصلاقه نکراوی مخالف
اوتنکر دقلب وی انکر کر
مالیده کرو بجبهتا خو
هسترد و ریت زجوج باران
افغان دکمانه برج ایوان
مضمون کت معرضا خصم
در حال کهایه ابن یامین
پرو زده کرو وکی شمالی
اق یوسف امر بکین سول
ام جمله دکن بته مباحه
امری کو بکین بته خبردار
هر چند زیاده امر زلیپین
بجارت ترا رضاء الله
من بعد نکی رمتو اکره
ازاد بکی وکی شفیقان

لَوَا كُو لِبَانَةِ اَفِ عِيَانِه
 اَمَر بُو نَه ز لِيَلُو خَوَارِ مَحْرُوبِ
 اَمَّا ز مَلُومَتِ كِرَا سَكِ
 بُو شِيكِه مَه كَرْدِ كَل قِيَا حَتِ
 تَقِيَرِ كِرِن كُرِي دِ يَفْقُوبِ
 وِي كُو وَهَه رَنَكِ زِيُو بَرَانِه
 كَرَجِه كُو زِيُو وَهَه شَاهِكِمِ اَزِ
 كِيَا وَهَه زِيَاكِه اَزِ رِصُوتِ
 مَحْبُوسِ وَهَه كِرِمِ دِ جَالِكِي كُو زِ
 هِنْدِي مَه دِ كِرِ زِدِ سَتُوهُ اَفْئَانِ
 صَد بَارِ شَكْرِ زِيُو اَلْهِي
 وَا نِ كُو وَهَه رَنَكِ تَقِي بَارِ شَا
 فَعَلَكِ مَه كُرِي قُوِي خَالِ بَه
 يُو سَفِ وَهَه رَنَكِ بَدِ لِنَوَا زِي
 فِ الْخَالِ زِيُوِي هَرِ بَرَا يَكِ

پاشی

پاشی وَهَه كُو زِيُو بَرَانِه
 اَوْمَا يَه دِ كُرِبِ حَسْرَتَا مَنِ
 لَا كِنِ مَه هِيَه عَجِبِ كِرَا سَكِ
 مَنِ هِيَه هِيَه بَدِ بَرِنِ مَرْغُوبِ
 اِي دِي نَكْتِنِ فَعَا نُو زَارِي
 جُرْمَا وَهَه عَفُو بَكْتِ اَلْهِي
 اِي نَا كُو كِرَا سَكِ بَرَانِه
 وِي كُو بَرَانِ كِرَا سَكِ نَه خَا مَه
 الْقِصَّةِ كِرَا سَكِ بَشِيرِ هَلَا كِنِ
 اَوِ جُو وَهَه رَنَكِ بِنُحْرُ وِعِنُونِ
 اَوِ هُنِ كِهَادِ مَاعِ يَفْقُوبِ
 تَحْقِيقِ اَوِي كُرِ كُو هُنِ يُو سَفِ
 رَا بُو جَوَانِبَانِ نَظَرِ كِرِ
 هِنْدِي كُو دِ كِرَا وِي مَبَا هِي
 دَه زُو زِيُوِي رَنَكِي كِرِمِ رُو رَه

اما بقضاء رب سبحاننا
وی دی کو زنگ لبر برل فی
فی الحال بشیر لوی سلام کر
گوی زنگ از یاد مر غوب
لورامه هیه دیار یک خوب
وقتی زنگی بهیست جوابه
فی الحال کرد عاز باری
اما کو بشیر زوی رجا کر
من هیغه هیه نکی هفانه
باشی زنگی ز فی سوله
کوته مه هبو کرک عجائب
لورامه در کرد عاز زاری
سراخه زنگی لوی بنا کر
نافی وی چیه لمن عیانکه
اف زنگ زنگی لوی عیانکر

وقتی کو بشیر کهایم کننا
تو بی خوه دشوورتک با
باشی وهه زنگ زوی سولکر
ایا لکوی سرای یعقوب
اینام ورتک زبوی یعقوب
تصدیق کرواوی خطاب
یارب تو بشیر یکی دیاری
کایه ته زبوجه اف دعا کر
در دست چیه یکی عیان
عالم اوی کر فی مائله
دیر سیه او زبوم غائب
باری بگتن لمن دیاری
اما کو بشیر زوی رجا کر
ایسی وی چیه لمن بیانکه
نافی کرک خوه وی بیانکر

وی کو کرک مبه نظیره
حینا کو بشیر بهیست جوابه
وی کو بشیر از مردیامن
در حال زنگ از یاد مر غوب
یعنی کو خیر زال یوسف
اف زنگ زنگی و کوته یعقوب
یعقوب کته نوحه زنگی
یعقوب کراس دهر ز جافا
اما وهه زنگ ز حکمت الله
چاف وی قبون بر ضیا بو
ره شبتهی سرو بو ستان
کوته توجه ساعیک تمیزی
اکاه تو بوی بحال یوسف
وی کو قه همن ز من مخالف
من انیه بوته ای مسکرم

نافی وی بزنگ ز من بشیره
کویا کو دل وی بو کبابه
پر شکر یک توای دیامن
اف مرده اوی کھانده یعقوب
وی هاتیه زنگی تاسف
اما کو کته در دیو فر خوب
فی الحال بشیر کراس دای
مالیکه کرو همر مثال افان
چاف وی قبون زودره الله
وی دی کو بشیر پیش خیا
قالب بویه اولیش عیان
جانا تو زبوم پر عزیز
تقیر بر یک نکی تاسف
لوراکو اف کراس یوسف
اما تو یکی زبوخوه همد

مکتومشکبار و مرغوب
مفتوح بک توئی نظر که
داکشف بیت ربوتة مفروض
مفتوح کرواوی نظر کز
زانی کور مصری بویه سلطان
یعقوب بیغ بوخبره
من بعد هفتن من خوشیون
وی کوکود خانی ته ای پیر
الان ربوتة او پیر ستار
نافی مه بشیره ای عقل مند
تقریر بکین امر زماه کفان
شبه کرو پدرو پیر
رابون بیان بسئل خادم
وقتی کوی کهان پیش یعقوب
وان کوه بدزکوام نجیان

من اینی لی ربوسف خوب
جارتک توفدک ولی نکر که
حالی وی بیت ربوتة معلوم
فیه الحال دجان وی اثر کز
افرنگه دکر زیاده خندان
پاشی وهه کوز بوشیره
اصی خواه بک ربوسه روشن
افرنگه کنیزیک بتدبیر ه
اومادره بوم بونه اخبار
تحقیق بک تو ای خرد مند
وی کاری کرن جمع اخوان
بجیل بکن ربومه پیر
فیه الحال زمصری بونه عازم
شرمین خیل زیامعیوب
اما کوز زیاده امر زلیان

حید

حید کوم کر لیوسف پاک
امر بوند سبب زبوکنا ه
اخبار بخوبی نظر که
دستیه دد اماناته ای پیر
دیلتک تو بکی رب سبحان
بلک وهه رنک جناب باری
رابو پیر رنکی پیر کفان
یارب ولدی د من نجیان
اذا بکی وکی د زان
افرنگه کرو د عا و فقلیل
کوهی تو بزان جناب باری
امان تو بک بقلب تصدیق
رابه تو هره لال مصری
یعقوب وهه رنک زنیف کفان
وقتی کوهایه قرب مصری

امری کریان زیاده عمناک
امر بوند مقربیه مناسه
جرمامه عفو بک کز رکه
اخبار رنکی زمه تو تقریر
زارب تو بکی بیه کریان
حفظام بکت زهول ناری
افرنگه کرو د عاز رحمان
ایر ولدی ته پیر زلیان
قیوم قدیر جاودا
نازل کریا زبوی جبریل
مقبول کرو مک تو زاری
اذا کریان کری ته تحقیق
یوسف تو بین بک تو فخری
رابو وهه رنک دحین فالان
یوسف مشیا زنیف شرعی

یوسف کتہ معر ضا ثوانہ
بمقوب دمالوی نظر کر
هندی کو نشا ط استلا کر
رہ شہتی طافی دباران
امافر ح زیادہ شا بو
پاشی کو زحمت جفاوی
اوہر دکھانہ نینف مصری
افرنک دیون زیادہ دلشاد
دیس ایشرافتو بعنوان
اومایہ رجسرتاوی یوسف
یعنی زعوام سال مذکور
کوئے تو بد روزمہ رخصت
وقتہ مکھایہ بویہ کامل
اما کو صدای اجازت ہوا تھا
ای بد زبند بوج کیوان

تجیل کرو کھایہ باسے
کو یا کو ز عقل بے خبر کر
کو یا کو ز جان مبتلا کر
ہیسترد وریت ز جوہ باران
کو یا کو ز نوق او جوان بو
افرنک کتہ عشرت صفای
تسکین کرن دینف شہری
یارب تو بکی سلیم اذا د
بحی بکین امر پیری کفنا
جل سال کرو لوہ تو قف
داخوار د کر ماہ دستور
عمری مکھایہ آخر الوقت
دی موت بیت رسی نائل
از نامہ رجسرت فکرت مات
از نامہ بچینہ کفنا

یوسف

یوسف بی زنی داوی رخصت
اما کو مسافیک دکل چو
یوسف فکر اکوہاتہ مصری
ہیہ د کرن او ان ز یوسف
دنیا کو صیہ فراف درہ
افرنکی پیرہ پیر مسیہ
صبری تو بکر ز بوخو یارہ
القصر کرن لوی وصیت
تقریر مکر ز یوسف خوب
وقتہ کو ز ماہ او جلا بو
اماق نماز فرقتہ جان
پاٹہ بقضار دار دنیا
لازم اوہ امر بکین تاسف

را بو وہم ز نیک دکل بسرت
کو یا کر یاز فرقتہ مو
خالق کو ہبو دینف شہری
یعنی لہد زمکہ تاسف
عقبہ تو بکر او ی اے توبرہ
زیبا صونہ ولے قسیرہ
ہجرت نکتن لہ چو کارہ
فارغ کر یاز کر ب حست
بحی بکین امر ز حال یعقوب
کو یا کو ز ہجرت فنا بو
وقتہ کو کھایہ نینف کفنا
رحلت کرو چوسرا عبقا
بحی بکین امر موت یوسف

باعز و ناز و اسلوب

را بو کو چیتہ کشت سیران

la mort de Joseph

شاداب بجهت سروری
لنکی خوه کمانده نیف رکابے
قلبی وی قبوی فی مائے
ای بیغبری مظهری حقائق
از ناته نلا جناب اکبر
دنیا به فنا به بی مائے
عمری نه کهای انتها بی
سیفک نه اینا زنیف جنت
روح نه دجیه لامکانه
اقرنگه هسیف او وی هلاقی
رومی وی زقالب جدا بو
وقتی کو بهیست او زلیخا
اماکته مریضا کورینی
غایت خیزه وی خیزان
سرور شفاک ز دست افنی

هسیه وی کشاند نه حضور
داسیر بکت زوی مائے
جبریل امین کهایه بالے
ای مرشد کامل دقایق
لنکی خوه مکر رکاب دیکر
باقی تو بران زوولجلاک
رجلت وی بکی زنیف فنا بی
وی بهن بکی قوی بحرمت
سیران بکتن دنیف جنان
وی بهن کو بقلب جاسنه
شاداب بنور کبریا بو
صداه کو دصد در یفا
نالین دکر دکل انینی
اماد کوی مزدست برینان
به هشن کویالسر مینی

اوری وهه رنگ زدار دنیا
دنیا به وهایه به بقا به
از انتر مذنب خرا بسره
زجر مکر ز پای تا فرقا
روزا کو بیسته حشر و محشر
یارب بحمال ذات سرمد
یارب بکمال حزن یقوت
یارب بکلیه طور سینا
یارب بحجاج حج اکبر
یارب باقینیا زلیخا
وهاب کریم هر رحیمی
هیغه کره او ز ذات احمد
از هینی دکر ز خاص عامان
وقتی کو خونین هون کتابی
مخصوص دکر زوه رجا به

رجلت کو وچو سرا عقیبا
باقی ابد ابد خدا به
هر چند خبیث ناصواب
از مامد فضل و رحمت حق
وجهی مری بکوی انور
یارب بشفقتا محمد
یارب بحمال یوسف خوب
یارب بصفای قلب بسنا
یارب بدعای طفل اصغر
یارب بطوطی شکر خانا
مخومرنگی زخوه سلیمی
اندر بکی بخشای احمد
هر وقت زمان حین انان
من هیغه هیغه بکن توانه
هون فاتحیک بکن هدای

تحرکت اب المسمایو فرزندنا
 سلیمان خادم حاکم هیزان
 حفظه الله الملك المنان
 وحرمت سوره الرحمن
 جرح الکتابه والترقیم
 الامیر اغفر
 وجميع العا
 امین
 کرمدخ بکین زبوا سپره
 هرمدخ هیزان خدای
 اف ارض سما جمل اکوان
 اولایق حمد و هو شای
 یارب بحق ما که کفنا

علی حقیر الفقیر الی ادنا
 فی یوم الجمعة الی الدن
 میر شرف حاکم هیزان
 بجمعه البقره وال عملان
 وجاه سید العبدان
 تا ریخته بعبارة غیره
 لصاحب ولکاتبه
 منین بجهین
 یارب
 عالم کو می بوی خبیره
 لورا کو عظیم کبریایه
 او حمد دکن زبوی رحمان
 یا فح او امر زوی بکین دعا
 محفوظ بکی امیر هیزان

العا
 ملین
 موم

منافذ
 منافذ

یارب بحق اسیر اعظم
 هرچی کویت زبوی دشمن
 یارب بنوران جلی
 یارب بنور وجه احمد
 یارب بخاتم سلیمان
 یارب بابواهی خلیله
 یارب بنور لطف عیسی
 یارب بحق صبر ایوب
 یارب بکرامت نبیان
 یارب بحق نور ایمان
 یارب بحق نور احمد
 یارب بنور روی آدم
 یارب بهیبتات اکبر
 او زوی خلیا کو بوی اف

دشمن کویت زبوی دشمن
 چافک بر زن کویت بر من
 وقت کویت کر لطور مجلی
 یارب بشرفنا محمد
 وقت کویت کر لید یوان
 یارب بانسرت جلیله
 یارب برؤف لطف موسی
 یارب بحق حزن یعقوب
 یارب بعباده نقیان
 یارب بزاریا یتیمان
 حینا کویت بر حضور سمد
 یارب بحوی زبوی محمد
 حینا نظر کر ل جوهر
 ساکن قهقهن تو وقت کاف

یارب بکاف نون امری
 یارب بحق قصر جنت
 یارب بحق عرش عالی
 یارب بلطافت احکیمان
 عدلی تو بکی لوی زیاده
 محفوظ بکی اوی بشوکت
 خالی تو بکی ز دست و جان
 روزا کو بیست حشر و مزین
 یارب بجایه نور یا سپین

سلیم دل من سلیمانم
 هر جای که من مانم
 که او را هر دعا خواهم

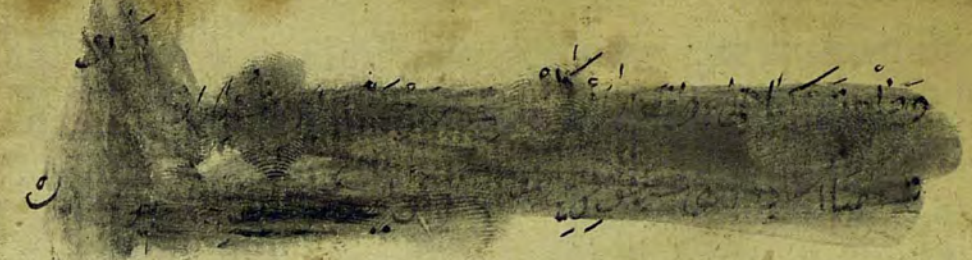
یارب بنور وقت فجری
 احسان تو بکی ز بوم رحمت
 رحمتی تو بکی ز سر ما خالی
 اذاری بکی امپر هیزان
 رحمتی تو بکی لوی افاده
 مخصوص بکی اوی دولت
 هر وقت زمان چین دوران
 وجه ووی بکی الھی نورین
 مقبول بکی دعا کو آمین

امپر هیزانم
 اگر دست نمی توانم
 دیگر چیزی نمیدانم

خط من کز دست نامیدی بل در عیب
 دانم از کوشش دور زمان اشفت

سرخو با بار حق و صدان که توانی مگو
 یار سر هم یار بکنند یار یا سر ایند بشکن

قطع تریکها و طبع اینند گارت • عویر رحمت لیلیاری شیرازان صد هنر • شفقنا ایشاد دانا هلاکت چو شمشیر این صفات
 گو ایچد کوفت یعنی باو بلیدی کشدار • ناصح تقاطف اولاد بیف هوز خطی کوش • حطادانه قان صفاتان نایب تو عبیدان
 کوهلوی نقش و زوز رزق کیلن • یعنی مثل لهر ای تمام دور • سفسر هر فرشت شخند دکوش
 یعنی بگری نه صفاتان کور ظلی کردگان • کوشی وقت هوجوبیت صد وقت هوجوخ • قربت شفقت رفعت یقت هوجوبت
 ضطفا و افندی مکر ای دلاک • صفاتان تو نهمی به ثانی در غور نازک • کوی ظلالا نظر سوء غروری ای پیدان
 کوشداران نفع در آنجهک سیای پیدان • و طبع تن یکسها و طبع دی اقه • او همین کنی کوزنی آفت تفسیر امدان
 اذ بنا شلالا بد یعاقبین صد افین • تو لقا نونگ ودانی در غرضه نضج دیان **مکت**

ای کربش روی تو خوشید و منده در حوق
 سرخ شده از عکس رویش در کشت
 ای که شد کوی تو اعلا ز حنت نغم
 در است دادی شرا بو تا ابد حیران شدند
 ای مهیاشد برایت هشت و چه پاینج و شش
 شد بروی لاله از لب خیار تو
 نزد عکس روی او شوق درون
 هم ز خوب روی تو فی احسن تقویم
 لاله فیکو نو هم نسیبها از فریق
 کشت شید با سر رخت به همچون صدف
 هم که جدا از تن رود زائل نکرده آن مزرق
 هم ز حنت کشت خرم هم ز فرس کشت وفق
 نافت بلبل در کشتنا میل خود هم در شفاق
 شد چو بلبل باقر رود در فغان از شمشاق

عس
ربای

معجزا اگر به کم از مد دستنی بخت بی رضای تو یکی بلك بجنبه ز درخت
 که تو یاب ازین به نبود دستی رخت توکل و رقی کبر و برو

غزل

یارب این شیرینی در رخ خوبان از چه شد
 این قدر شور و حرارت بر دل بلبلی بود
 کل رخسار این قدر مستی و طراپ بود
 سرکشی در طراوشوخی در بالا چه بود
 این فقوس طاق ابرو بر رخ بسیمین بود
 این قدر شوق از تلفظ در دهان او چه بود
 این قدر میل و محبت بر دل
 آتش در سینه او سوز درون ما چه شد

ک

B pers. 116v
Alsh